

مرکز آمار ایران از رشد اقتصادی در معدن می‌گوید اما کارشناسان آن را زیر سؤال می‌برند

فاجعه خام‌فروشی منابع طبیعی

روزنامه

سایه‌ما

سال بیست‌ویکم | شماره پیاپی ۳۲۲۹ | سه‌شنبه ۱ مهرماه ۱۴۰۴ | قیمت ۵ هزار تومان

www.payama.ir

وزارت نیرو ایران در دفاع از خود، انگشت اتهام را به سوی عراق گرفت

هورالعظیم در آتش، دولت‌ها در مناقشه

حفاظان جنگل در نبود مجازات بازدارنده همچنان قربانی مافیای چوب می‌شوند

حمله با داس و چاقو به جنگلبان آملی

آیا «چشم‌انداز صفر حادثه‌کار» راهگشا خواهد بود؟ غیاب کارگران در پویشی برای آنها

از شترهای کویر تا دلفین‌های استخر نقدی بر صنعت گردشگری بی‌رحم

تفریح انسان‌ها به قیمت رنج حیوانات

معمای مصرف لاکچری در دوران رکود چیست؟

جیب‌های خالی کافه‌های پُر

یادداشت

اول مهر آغاز بی‌عدالتی آموزشی

علی‌اکبر اسماعیل‌پور | فعال حقوق کودک

۴

مدی سعیدپور - ایرنا

۱۵

اطلاع‌رسانی

دیجی کالا و گامی دیگر در مسیر مسئولیت اجتماعی

دسترسی بهتر برای افراد دارای معلولیت

در ایران، جامعه و امکانات شهری و غیرشهری همچنان با چالش‌های جدی در زمینه دسترسی‌پذیری برای افراد دارای معلولیت روبه‌رو هستند؛ از نبود رمپ‌های مناسب در معابر عمومی تا کمبود خدمات دیجیتال سازگار با نیازهای این قشر که زندگی روزمره میلیون‌ها نفر را تحت‌تأثیر قرار می‌دهد. با این حال، پلتفرم‌های دیجیتال در حال برداشتن گام‌های مهمی برای تغییر این فضا و ایجاد فرصت‌های برابر هستند. دیجی کالا، به‌عنوان یکی از پیشگامان این حوزه، با تمرکز بر مسئولیت اجتماعی، اقداماتی نوآورانه برای بهبود دسترسی افراد دارای معلولیت انجام داده است که نمونه‌ای الهام‌بخش از این تلاش‌های جمعی به‌شمار می‌رود.

طبق آمار رسمی سازمان بهزیستی حدود ۱۱ درصد جمعیت ایران، نزدیک به ۱۰ میلیون نفر، به‌نوعی با معلولیت زندگی می‌کنند و بسیاری از این افراد خواهان تعامل درست و مناسب با پلتفرم‌های برتر دیجیتالی نظیر دیجی کالا برای امور زندگی خود هستند.

این نخستین‌بار نیست که دیجی کالا در راستای مسئولیت اجتماعی برای افراد دارای معلولیت اقدام می‌کند. پیش‌ازین نیز در سال‌های گذشته، دیجی کالا کمپین‌هایی با همکاری خیریه‌ها و مراکز مرتبط با افراد دارای معلولیت جسمی برگزار کرده بود. به‌عنوان مثال، در سال ۱۳۹۸ دیجی کالا کمپینی

را برای حمایت از افراد دارای معلولیت برگزار کرد که طی آن، بخشی از درآمد حاصل از فروش محصولات منتخب به خیریه‌ها و مراکز حمایتی مرتبط با این افراد اهدا شد.

علاوه‌برآن، در سال ۱۳۹۹ نیز دیجی کالا با همکاری مؤسسه خیریه «بچه‌های آسمان»، کمپینی را برای حمایت از کودکان دارای معلولیت جسمی و حرکتی برگزار کرد که در آن، این شرکت از محل درآمدهای حاصل از فروش محصولات ویژه خود، کمک‌های متعددی به این خیریه اهدا کرد.

باید گفت فروشگاه اینترنتی دیجی کالا با ادامه و گسترش اقدامات خود در حوزه مسئولیت اجتماعی و توجه ویژه به نیازهای کاربران دارای معلولیت، سعی دارد موانع خرید آنلاین را برای این افراد به حداقل برساند و تجربه خرید راحت‌تر و عادلانه‌تری برای همه فراهم آورد. دیجی کالا باور دارد که حوزه دسترسی‌پذیری نباید فقط برای چند پلتفرم محدود باشد، بلکه نیازمند مشارکت جمعی است. به همین دلیل، این شرکت اعلام کرده به سایر استارت‌آپ‌ها در مسیر توسعه دسترسی‌پذیری مشاوره رایگان ارائه می‌کند و این قبیل اقدامات را در سال جاری نیز ادامه می‌دهد. در همین راستا، همکاری‌هایی نیز با تیم‌های فنی شرکت‌هایی مانند دیوار و همراه اول صورت گرفته تا تجربه کاربران دارای معلولیت در محصولات دیجیتالی، در سطحی استاندارد و همگرا با نیازهای جهانی، بهبود یابد.

خبر

تولید ۳۰ هزار مگاوات انرژی تجدیدپذیر در دستور کار دولت

ایپام ما| معاون اجرایی رئیس‌جمهور با تأکید بر اولویت دولت در رفع ناترازی انرژی و بهره‌برداری از ۳۰ هزار مگاوات برق خورشیدی، از عزم رئیس‌جمهور برای توسعه گسترده انرژی‌های تجدیدپذیر خبر داد.

«محمد جعفر قائم‌پناه» روز دوشنبه در حاشیه بازدید از چند طرح عمرانی قم با بیان اینکه ناترازی انرژی از چالش‌های اساسی کشور است، گفت: «دکتر پزشکیان در نظر دارد در کوتاه‌ترین زمان ممکن، ۳۰ هزار مگاوات انرژی تجدیدپذیر را به چرخه تولید کشور بیفزاید تا این مشکل برطرف شود.» او با اشاره به افتتاح یک واحد ۱۰ مگاواتی انرژی خورشیدی توسط بخش خصوصی در قم، افزود: «این پروژه نمونه‌ای از همکاری موفق دولت و بخش خصوصی در حوزه انرژی‌های پاک است. تأمین ۳۰ هزار مگاوات انرژی تجدیدپذیر در دستور کار دولت است.»

به‌گزارش ایرنا، قائم‌پناه همچنین با اشاره به آغاز عملیات اجرایی یک نیروگاه خورشیدی ۵۳ مگاواتی در قم، گفت: «با تکمیل این طرح‌ها و توسعه ظرفیت تولید انرژی تجدیدپذیر، گام مهمی در مسیر رفع ناترازی انرژی و تقویت امنیت انرژی کشور برداشته خواهد شد.»

او همچنین در ابتدای سفر به قم ضمن افتتاح نیروگاه ۱۰ مگاواتی انرژی خورشیدی، کنگ احداث نیروگاه ۵۳ مگاواتی استان قم را به زمین زد. تا تیرماه ۱۴۰۳ ظرفیت کل انرژی‌های تجدیدپذیر ایران حدود یک‌هزار و ۲۳۱ مگاوات بوده است. در دولت چهاردهم، بیش از ۲۷ هزار مگاوات مجوز سرمایه‌گذاری در بخش انرژی تجدیدپذیر صادر شده است که بیش از دو برابر مجوزهای صادرشده در دولت‌های قبلی است.

ایران از دهه ۱۳۵۰ خورشیدی (۱۹۷۰ میلادی) به‌طور جدی وارد عرصه انرژی‌های تجدیدپذیر شد. در این دوره، مطالعات انرژی خورشیدی در دانشگاه شیراز آغاز و طراحی نیروگاه خورشیدی سه‌موی خطی (CSP) انجام شد. همچنین در سال ۱۳۵۶، نمونه‌های آبریزمکن خورشیدی در تهران و اصفهان نصب و آزمایش شدند.

بالی‌حال، توسعه‌جدی‌ترین حوزه از اوایل دهه ۱۳۷۰ آغاز شد. در سال ۱۳۷۲ نخستین جرقه‌های فعالیت در حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر در وزارت نیرو زده شد و از آن زمان، پروژه‌های مختلفی در زمینه انرژی‌های بادی، خورشیدی و زمین‌گرمایی در کشور آغاز گردید.

تا تیرماه ۱۴۰۳، ظرفیت نیروگاه‌های تجدیدپذیر ایران به یک‌هزار و ۲۳۱ مگاوات رسید که شامل ۵۴۸ مگاوات انرژی خورشیدی، ۴۱۶ مگاوات انرژی بادی، ۱۰۲ مگاوات برق‌آبی کوچک، ۱۲.۵ مگاوات زیست‌توده و ۹.۶ مگاوات توربین آب‌ساقی بود.

در سال‌های اخیر، با ورود سرمایه‌گذاران و حمایت صندوق توسعه ملی، ظرفیت نیروگاه‌های تجدیدپذیر ایران به آستانه سه گیگاوات رسیده و پیش‌بینی می‌شود این رقم تا پایان سال جاری به هفت گیگاوات افزایش یابد. این رشد، بخشی از هدف‌گذاری ۳۰ هزار مگاواتی در برنامه هفتم توسعه است که دولت نیز بر آن تأکید دارد.

با وجود این پیشرفت‌ها، سهم انرژی‌های تجدیدپذیر در تولید برق کشور همچنان کمتر از یک درصد است، درحالی‌که میانگین جهانی این سهم بالاتر از ۱۳ درصد است.

اطلاع‌رسانی

پیام مدیر مجتمع مس سرچشمه رفسنجان به مناسبت آغاز هفته دفاع مقدس

رهبری زعیم عالیقدر ایران و جهان اسلام، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای مدظله‌العالی، شاهد امتداد فرهنگ مقاومت و تجلی آن در «دفاع مقدس ۱۲ روزه» بودیم.

در این عرصه، جهادگران خط مقدم جبهه اقتصادی کشور در مجتمع مس سرچشمه رفسنجان با ایثار و همت بلند، پرچم اقتدار ایران اسلامی را برافراشته نگاه داشتند. خداوند بزرگ را شاکریم که توفیق خدمت در مجتمع مس سرچشمه رفسنجان و خانواده بزرگ صنعت مس را به ما ارزانی داشته است؛ مجموعه‌ای که در هشت سال دفاع مقدس شهدای والامقامی تقدیم انقلاب اسلامی کرده و همواره پشتیبان نظام مقدس جمهوری اسلامی در مقاطع حساس بوده است. به یاری پروردگار متعال، این مسیر عزت و خدمت را در آینده نیز با قدرت ادامه خواهیم داد.

هفته دفاع مقدس یادآور حماسه‌های ماندگار در تاریخ ایران اسلامی است؛ حماسه‌ای که ریشه در هشت سال دلاوری، ایستادگی و امروز نیز در برهه‌ای دیگر از تاریخ، در سایه

اکتوبران [تو]

مرکز آمار ایران از رشد اقتصادی در معدن می‌گوید اما کارشناسان آن را زیر سؤال می‌برند

فاجعه خام‌فروشی منابع طبیعی

تازترین گزارش مرکز آمار ایران در رابطه با میزان رشد اقتصادی سه‌ماهه نخست سال ۱۴۰۴ نشان می‌دهد اقتصاد ایران با کاهش تولید ناخالص داخلی مواجه شده است. در این گزارش رشد مثبت ۲.۳ درصدی بخش معدن در نگاه نخست نودبیش‌ه‌بنظر می‌رسد، اما «مرتضی افقه، اقتصاددان، معتقد است این رشد یک واقعیت تلخ را پنهان می‌کند. رشد اقتصاد معدن نه نشانه رونق تولید، بلکه ادامه مسیر خام‌فروشی منابع طبیعی است. ایران برای جبران کاهش درآمد نفتی به سراغ معادن رفته و آنها را به‌صورت خام صادر می‌کند.

| یاسر مختاری |
| روزنامه‌نگار |

نخستین گزارش رسمی از رشد اقتصادی ایران در سال جاری از سوی مرکز آمار ایران نشان می‌دهد چرخ تولید و کشاورزی کشور در بهار ۱۴۰۴ با کندی و حتی عقبگرد همراه بوده است. براساس داده‌های مرکز آمار ایران، تولید ناخالص داخلی در سه‌ماهه اول امسال نسبت به مدت مشابه پارسال با نفت ۰.۱ درصد کاهش و بدون نفت ۰.۴ درصد کاهش داشته است؛ آامری که معنای ساده‌اش این است که اقتصاد ایران نسبتاً بزرگ‌تر نشده، بلکه اندکی کوچک‌تر هم شده است.

بخش کشاورزی با ثبت رشد منفی ۲.۷ درصدی در این گزارش بسیار نگران‌کننده است، این مسئله که ناشی از خشکسالی، کاهش بهره‌وری و کمبود سرمایه‌گذاری در این بخش است، با توجه به موضوع امنیت غذایی کشور می‌تواند در ادامه سال و به‌ویژه شش‌ماهه دوم سال مشکلاتی را ایجاد کند. صنایع نیز با کاهش ۰.۳ درصدی در ادامه روند رکودی خود قرار گرفته‌اند. تنها نقطه متفاوت در میان این آمار، رشد مثبت ۲.۳ درصدی بخش معدن است؛ هرچند این افزایش به‌دلیل سهم محدود معدن در کل اقتصاد، نتوانسته تغییری در تصویر کلی رکود ایجاد کند. بخش خدمات همچنان تنها حوزه‌ای بوده که اندکی رشد نشان داده و با ثبت ۰.۵ درصد افزایش از شدت منفی بودن سایر بخش‌ها کاسته است؛ اما این رشد هم برای خروج اقتصاد از وضعیت فعلی کافی نبوده است.

[ک] رشد منفی قابل‌انتظار

وضعیت اقتصادی ایران در سه‌ماهه نخست ۱۴۰۴ در برخی حوزه‌ها مانند بخش کشاورزی، صنعت و انرژی به‌گفته اقتصاددان و عضو هیئت‌علمی دانشگاه شهید چمران اهواز، از زمستان سال ۱۴۰۳ قابل پیش‌بینی بوده

است. اگرچه شرایط بحرانی امسال، از خشکسالی تا جنگ و تحریم، همگی دست به دست هم داده‌اند تا اقتصاد ایران در بهار ۱۴۰۴ درگیر رکود و تورم هم‌زمان شود. «مرتضی افقه» در گفت‌وگو با «پیام ما» با اشاره به رشد منفی بخش کشاورزی، می‌گوید: «افت بخش کشاورزی با ۲.۷ درصد رشد منفی دور از انتظار نبود. کاهش منابع آبه، محدود شدن کشت آبی در خوزستان و پیشروی بیابان‌زایی باعث شد حتی کشاورزی هم منفی شود. این بخش معمولاً کمتر از تحولات بیرونی تأثیر می‌گیرد، اما بحران آب آن را هم زمین‌گیر کرده است.»

در بخش نفت نیز وضعیت چندان بهتر نیست. طبق آمار، استخراج نفت و گاز طبیعی با کاهش حدود هشت درصدی مواجه شده است. دلیل این موضوع به‌گفته افقه، فرسودگی دستگاه‌های استخراج و عدم سرمایه‌گذاری در این حوزه است. او توضیح می‌دهد: «بسیاری از دستگاه‌های استخراج فرسوده‌اند و سال‌هاست سرمایه‌گذاری جدی در این حوزه انجام نشده. بخش نفت بیش از هر بخش دیگری به فناوری‌های وارداتی وابسته است؛ فناوری‌هایی که تحت تحریم، دسترسی به آنها تقریباً ناممکن شده است.»

این اقتصاددان ادامه می‌دهد: «حتی اگر تحریم‌ها مستقیماً بر فروش نفت اثر گذاشته باشند، اثر پنهان‌تر اما عمیق‌تر آنها در افت توان استخراج نمایان است. فعالین حوزه نفت و کارشناسان این حوزه سال‌هاست هشدار می‌دهند بدون نوسازی تجهیزات، تولید افت خواهد کرد و حالا آمار رسمی این هشدار را تأیید می‌کنند.»

اگرچه در نمای کلی این گزارش هر دو بخش صنعت و معدن یک رشد منفی ۰.۳ درصدی را نسبت به سال گذشته تجربه می‌کنند، اما وقتی رشد بخش معدن از

منجر به توسعه پایدار نمی‌شود.»

به‌گفته او، استخراج معادن برخلاف نفت، نیاز چندانی به فناوری پیچیده ندارد و همین خام‌فروشی آسان، سیاستگذاران را به صادرات بیشتر منابع معدنی ترغیب کرده است: «این رشد در معدن به‌هیچ‌وجه نشانه رونق تولید نیست. بلکه نشانه آن است که برای جبران کمبود درآمد نفتی، منابع طبیعی دیگر را خرج می‌کنیم.»

[ک] رکود توری در مسکن

گزارش مرکز آمار از رشد ۰.۴ درصدی بخش ساختمان در بهار ۱۴۰۴ خبر می‌دهد. این عدد در نگاه اول شاید نشانه رونق به‌نظر برسد، اما در واقعیت فاصله زیادی با زندگی روزمره مردم و وضعیت بازار دارد. این اعتقاد وجود دارد که این رشد نه محصول افزایش ساختوساز، بلکه بیشتر بازتابی از تورم افسارگسیخته در بازار مسکن است.

افقه در این رابطه می‌گوید: «آمار رشد ساختمان به‌معنای افزایش واقعی تولید مسکن نیست. در تهران و کلانشهرها، بسیاری از پروژه‌ها یا متوقف شده‌اند یا با حداقل ظرفیت پیش می‌روند. آنچه در آمار دیده می‌شود، بیشتر ناشی از افزایش هزینه‌های مصالح و زمین است، تا رونق فعالیت‌های عمرانی.»

او با بیان اینکه بازار معاملات نیز حال و روز بهتری از تولید مسکن ندارد، توضیح می‌دهد: «خریدوفروش به‌شدت کاهش یافته و بسیاری از خانوارها حتی با وام‌های بانکی هم توان ورود به بازار را ندارند. هزینه حال، هزینه اجاره‌بها سهمی بین ۶۰ تا ۷۰ درصد از درآمد خانوارها را می‌بلعد و همین موضوع قدرت خرید و تقاضای واقعی برای مسکن را کاهش داده است.»

به‌گفته این اقتصاددان، این وضعیت موجب شده است بخش ساختمان در آمارهای کلان رشد مثبت نشان دهد، اما در واقعیت با رکودی عمیق دست‌وپنجه نرم کند؛ رکودی که به‌دلیل دسترسی نداشتن مردم به مسکن و به حاشیه رانده شدن فعالان بازار ساختوساز ایجاد شده است.

[ک] سلامت در خطر

گزارش مرکز آمار در حوزه سلامت هم اگرچه رشد مثبتی را نشان می‌دهد، اما نمی‌تواند امیدوارکننده باشد.

افقه درباره با رشد ۱.۴ درصدی سلامت می‌گوید: «این رشد عددی به‌معنای افزایش دسترسی مردم به خدمات درمانی نیست، بلکه بیشتر به‌دلیل بالا رفتن هزینه دارو، تجهیزات و خدمات ثبت‌شده است. در عمل، کاهش قدرت خرید باعث شده مردم از بخشی از نیازهای درمانی خود صرف‌نظر کنند. بسیاری ترجیح می‌دهند بیماری را تحمل کنند یا درمان را به تعویق بیندازند، چون توان پرداخت ندارند.» او تأکید می‌شود: «این رقم پایین ناشی از کاهش تقاضاست، نه کاهش نیاز. درآمد مردم مقدری کاهش یافته که ۶۰ تا ۷۰ درصد آن صرف هزینه مسکن می‌شود و چیزی برای خدمات بهداشتی باقی نمی‌ماند.» انجام تست دیگر، این میزان رشد در اقتصاد سلامت در حالی ارائه می‌شود، بسیاری از مدیران نظام سلامت در ماه‌های گذشته از سهم پایین سلامت از درآمد ناخالص ملی انتقاد داشته‌اند. وقتی سهم سلامت از درآمد ناخالص داخلی ناچیز باشد، تأمین مالی بیمارستان‌ها، نوسازی تجهیزات پزشکی و توسعه خدمات بهداشتی با مشکل مواجه می‌شود. نتیجه آن جز کاهش کیفیت خدمات و افزایش فشار مالی بر خانوادها نمی‌تواند چیز دیگری باشد.

[ک] روزه کم‌نور

بخش خدمات هرچند با نیم درصد رشد مثبت در آمار دیده می‌شود، اما به‌گفته این کارشناس، این رقم نیز ناچیز است: «همچنان بخشی از خدمات به‌دلیل جنگ و تحریم تعطیل مانده و نتوانسته خود را بازیابی کند.»

[ک] معدن؛ رشدی مثبت با ظاهری دل‌بری

یکی از بخش‌هایی که در گزارش مرکز آمار امیدوارکننده جلوه می‌کند، رشد مثبت ۲.۳ درصدی بخش معدن است. اما این رشد مثبت تنها یک ظاهر فریبنده است و به‌گفته افقه، این نقطه عملاً نشتها رشد و توسعه را نشان نمی‌دهد، بلکه تهدیدی علیه نسل‌های آینده است. او در این‌باره می‌گوید: «برخی تصور می‌کنند رشد معدن نشانه بهبود است، اما درواقع ما از یک خام‌فروشی به خام‌فروشی دیگر رسیدیم. وقتی نفت تحت تحریم قرار گرفت، فشارها باعث شد سراغ منابع معدنی برویم و آنها را هم به‌صورت خام صادر کنیم. این به‌معنای تاراج منابع طبیعی و تهدید کردن آینده نسل‌های بعدی است و

رشد در معدن به‌هیچ‌وجه نشانه رونق تولید نیست بلکه نشانه آن است که برای جبران کمبود درآمد نفتی منابع طبیعی دیگر را خرج می‌کنیم

(اقدام برای آب‌وهوا) دارند؛ با طراحی سیستم‌های بسته، ضایعات را به منابع تبدیل می‌کنند و این مدل که در مقابل اقتصاد خطی سنتی قرار دارد، منافع مالی بالایی را برای شرکت‌ها و سازمان‌ها در پی خواهد داشت.

سازمان‌های پایدار با شفافیت در گزارش‌دهی، امکان نظارت و مشارکت عمومی را فراهم می‌کنند که این به‌نوبه خود موجب کاهش هزینه‌های عملیاتی، افزایش ارزش سهام در بلندمدت و کاهش ریسک سرمایه‌گذاری می‌شود. این سازمان‌ها موجبات افزایش رضایت کارکنان، بهبود تصویر برند و اعتماد عمومی هستند و این یک موقعیت ممتاز برای رقابت نیز محسوب می‌شود. حتی یافته‌ها بیانگر آن است که نرخ ترک شغل در سازمان‌های پایدار به میزان قابل‌توجهی کاهش یافته است و این خود یک دستاورد بزرگ برای مدیریت منابع انسانی در دوره کنونی محسوب می‌شود.

البته سازمان‌ها در مسیر پایدارسازی چالش‌های متعددی نیز دارند. نبود شاخص‌های استاندارد یکسان برای سنجش پایداری، مقاومت در برابر تغییر فرهنگ سازمانی، هزینه‌های اولیه انتقال به پایداری، نبود قوانین یکپارچه در سطح جهانی، تفاوت در استانداردهای منطقه‌ای و مواردی از این‌دست بخشی از این چالش‌هاست.

در نهایت سازمان‌های پایدار نفعت‌ها به سودآوری مالی دست می‌یابند، بلکه نقش خود را به‌عنوان یک شهروند مسئول در جامعه ایفا می‌کنند. برای دستیابی به این هدف، سازمان‌ها باید به رهبری متعهد، فرهنگ سازمانی قوی و سیستم‌های مدیریتی کارآمد مجهز باشند. باید توجه داشت که سازمان پایدار نفعت‌ها یک ضرورت اخلاقی، بلکه یک الزام استراتژیک در جهان امروز است. این سازمان‌ها با تلفیق ایجاد سه‌گانه پایداری، ایجاد ارزش بلندمدت برای تمام ذی‌نفعان را فراهم می‌سازند و پایبندی به اصول شفافیت و مسئولیت‌پذیری را از شعار به یک واقعیت ملموس تبدیل می‌کنند. هرچند نباید فراموش کرد که موفقیت این سازمان‌ها مستلزم رهبری متعهد، سیستم‌های اندازه‌گیری دقیق و همکاری همه‌جانبه ذی‌نفعان است.

در رکن اجتماعی مسئولیت اجتماعی سازمانی (CSR) سبب می‌شود سازمان به مسائل اجتماعی مانند حقوق کارکنان، حقوق بشر و مشارکت در پروژه‌های اجتماعی توجه داشته باشد و برخورد عادلانه با ذی‌نفعان و ارائه گزارش‌های شفاف درباره عملکرد اجتماعی سازمان را در اولویت اقدامات خود قرار دهد. درگیر کردن کارکنان، مشتریان و جامعه محلی در تصمیم‌گیری‌ها و فعالیت‌های سازمان که از مصادیق توسعه متوازن و پایدار است اساس این رکن را تشکیل می‌دهد.

رکن محیط‌زیستی نیز استفاده بهینه از منابع طبیعی مانند آب، انرژی و مواد اولیه و کاهش مصرف غیرقابل‌تجدید؛ اجرای برنامه‌هایی برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای، پسماند و آلودگی‌های دیگر و حفاظت از محیط‌زیست از طریق مشارکت در پروژه‌های حفاظت از محیط‌زیست و استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر را مورد تأکید قرار می‌دهد.

در کلان سازمان پایدار به‌عنوان یک نهاد اقتصادی-اجتماعی که تعادل میان ابعاد اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی را در دستیابی به اهداف بلندمدت خود حفظ می‌کند، تعریف می‌شود. این سازمان‌ها نفعت‌ها به سودآوری مالی می‌اندیشند، بلکه مسئولیت خود را در قالب جامعه و محیط‌زیست نیز به‌طور جدی ایفا می‌کنند. سازمان پایدار براساس استانداردهای بین‌المللی بهبود مستمر در عملکرد زیست‌محیطی و اجتماعی را دنبال می‌کند؛ شفافیت در گزارش‌دهی عملکرد خود را حفظ و مسئولیت‌پذیری در قبال تأثیرات خود بر جامعه و محیط‌زیست را می‌پذیرد.

باوجوداین، یکی از نقدهای وارده به سازمان‌های پایدار در محیط‌های کسب‌وکار، این است که اقدامات شکل‌گرفته در این حوزه عمدتاً هزینه‌بر و گزاف است و چرا سازمان‌هایی که با هدف کسب سود یا ارائه خدمات عمومی با کمترین هزینه ممکن شکل گرفته‌اند، باید زیر بار این هزینه‌های بالا روند. باید گفت سازمان‌های پایدار علاوه‌بر اینکه سهم مستقیمی در دستیابی به ۱۷ هدف SDGs به‌ویژه در اهداف ۸ (کار شایسته)، ۹ (صنعت و نوآوری)، ۱۲ (مصرف مسئولانه) و ۱۳

یادداشت

حق عمومی یا مالکیت خصوصی؟

تسخیر فضای سبز

| علیرضا فرسای |

| معمار |

شهرها قرار است محل زندگی جمعی باشند، نه صحنه تصاحب و محصورسازی. شهر جایی است که لحظه مشترک در آن شکل می‌گیرد، جایی که مردم در آن حضور پیدا می‌کنند، می‌بینند، قدم می‌زنند و از دیدن طبیعت دردل سنگ و آجر لذت می‌برند. اما آنچه امروز در بسیاری از شهرهای ایران و به‌ویژه تهران می‌بینیم، دقیقاً برعکس این معناست. دیوارهایی که هر روز بالاتر می‌روند، باغ‌ها و درختانی که پشت دیوارهای بلند پنهان می‌شوند و حقوق عمومی که بی‌صدا قربانی منطق مالکانه و امنیتی مدیران شهری می‌شود.

پارک‌ها و فضاهای سبز که باید ریه‌های شهر باشند، یکی پس از دیگری تسخیر می‌شوند. بخشی از آنها به حیاط‌های اختصاصی ادارات دولتی تبدیل شده، بخشی دیگر پشت دیوارهای کور محصور شده‌اند و حتی گاه به‌بانه بازارچهای موقت و «فعال‌سازی» در حاشیه پارک‌ها، سیمای سبز شهر تک‌تکه و بی‌نظم می‌شود. این روند نه‌فقط چشم‌انداز شهری را مخدوش کرده، بلکه به‌شکلی سیستماتیک حق ساده و بدیهی شهروندان را برای دیدن و لمس کردن طبیعت از میان برده است. در بسیاری از شهرهای توسعه‌یافته، حتی ساختمان‌های حساس از جمله سفارتخانه‌ها با پرچین‌های کوتاه یا حفاظ‌های نیمه‌شفاف از خیابان جدا می‌شوند. چرا؟ چون منظر عمومی بخشی از حق جمعی مردم است و نمی‌توان آن را مصادره کرد. اما در تهران، منطق قلعه‌سازی حاکم است.

دیوارهای کور یکی پس از دیگری بالا می‌روند، تا جایی که خیابان‌های شهر تبدیل به کریدورهای خفه سنگی و سیمانی شده‌اند. شهروند دیگر نه طبیعی می‌بیند، نه هوایی نفس می‌کشد و نه حس تعلقی به فضایی دارد که قرار است خانه‌اش باشد. دیوارکشی دور فضاهای سبز یک تصمیم مدیریتی ساده نیست. در معماری و شهرسازی امروز، فضاهای سبز بخش جدایی‌ناپذیر زیرساخت شهر هستند. فضاهای سبز فقط تزیین یا فضای اضافه نیستند، بلکه تصمیم‌کننده کیفیت هوا، آسایش حرارتی، سلامت روان و حتی هویت مکانی هستند. وقتی نهادی دولتی با توجیه امنیتی یا مالکیتی، بخشی از باغ را با دیوار می‌پوشاند، درحقیقت شریان‌های تنفسی شهر را قطع می‌کند. مشکل فقط زیبایی‌شناسی نیست، محروم‌کردن مردم از دیدن طبیعت، صره‌ای مستقیم به روان جمعی جامعه است. تحقیقات روانشناسی محیطی بارها نشان داده‌اند دیدن رنگ سبز، تماشای شاخه‌ها و نور درختان یکی از ساده‌ترین راه‌های کاهش استرس و افزایش احساس آرامش است. وقتی این امکان از بین می‌رود، نتیجه‌اش انباشت اضطراب، خشم پنهان و فرسودگی روانی است. به زبان ساده‌تر، دیوارکشی‌ها روان جامعه را فرسوده و خسته می‌کند، حتی اگر شهروند خودش نتواند دقیقاً علت را توضیح دهد. دیوارکشی فضاهای سبز از منظر عدالت فضایی، نمونه‌ای آشکار از خصوصی‌سازی منافع عمومی است. فضای سبزی که باید برای همه باشد، به حیاط خصوصی یک اداره یا سازمان تبدیل می‌شود. در بیرون، عابری که میان دیوارها قدم می‌زند و تنها سنگ و سیمان می‌بیند؛ در درون، مدیران و کارمندان که بر چمن‌های انحصاری راه می‌روند. این تصویر چیزی جز فریاد نابرابری را در سیمای شهر نیست. چنین فضاهایی به‌طور مستقیم شکاف اجتماعی را عمیق‌تر می‌کند. وقتی مردم می‌بینند مسئولان حتی از حق دیدن درختان در شهر محرومشان کرده‌اند، حس بی‌عدالتی و بیگانگی نسبت به شهر تقویت می‌شود. از منظر شهرسازی، دیوارکشی‌ها باعث شهری را می‌سازند. خیابان زمانی زنده است که جداره‌هایش فعال باشند، مغازه‌ها، پنجره‌ها، ورودی‌ها و فضاهایی که با عابر ارتباط برقرار می‌کنند. دیوارهای بلند اما خیابان را به دالان‌های بی‌روح و نامم بدل می‌سازند. دیوارها نفعت‌ها امنیت نمی‌کنند، بلکه با خاموش کردن حیات شهری، نامنی بیشتری می‌سازند. اگر حداقل این دیوارها طراحی درست داشتند، شاید می‌شد گفت منظر‌های تازه جایگزین طبیعت می‌شود. اما واقعیت این است که اغلب دیوارکشی‌ها با مصالح ارزان، رنگ‌های زنده و ارتفاع‌های ناموزن ساخته می‌شوند. نتیجه؟ نفعت‌ها طبیعت حذف می‌شود، بلکه آشفتنگی بصری هم به شهر تحمیل می‌شود. به زبان ساده، ما هم طبیعت را پنهان کرده‌ایم و هم دیوارهایی زشت به جایش تحمیل کرده‌ایم. بررسی‌اش اساسی اینجاست: چرا باید منطق قلعه‌سازی هنوز بر مدیریت شهری ما حاکم باشد؟ جهان سال‌هاست از دیوارهای کور عبور کرده و شفافیت را اصل طراحی دانسته است. ساختمان‌های اداری مدرن با جداره‌های شیشه‌ای ساخته می‌شوند تا رمز میان درون و بیرون کم‌رنگ شود. ما اما هنوز درگیر ساخت قلعه‌ایم؛ دیوارهای بلند، بی‌روح و کور که حتی سایه درختی را هم از خیابان دریغ می‌کنند. راه‌حلال ساده‌اند هیچ‌چیز پیچیده‌ای در میان نیست. راهکارها روشن و بدیهی‌اند:

- حذف دیوارهای کور و جایگزینی آنها با پرچین‌های سبز یا حفاظ‌های شفاف؛

- تدوین ضوابط الزام‌آور شهرسازی که محصور کردن فضاهای سبز را ممنوع کند؛

- بازگرداندن حق بصری به شهروندان، حتی اگر ورود به فضای سبز ممکن نباشد، مردم باید بتوانند آن را ببینند؛

- فضاهای سبز میان مدیران که پیام‌رسان شهر ملک شخصی آنها نیست و آنها فقط امانت‌دار منابع عمومی‌اند.

دیوارکشی فضاهای سبز چیزی بیش از یک اشتباه طراحی است، خیانتی به کرامت انسانی در بستر شهری است. مردم حق دارند در مسیر روزانه‌شان از دیدن شاخه‌ای سبز، انعکاس نور بر برگ‌ها یا تغییر رنگ فصل‌ها لذت ببرند. این لذت کوچک بخشی از زندگی شهری و بخشی از حقوق بنیادین انسان است. محروم‌کردن مردم از آن، یک خیانت شهرسازی است. اگر قرار است شهر برای انسان ساخته شود، این دیوارها باید فرو بریزند. وگرنه، نتیجه‌اش شهری خواهد بود که پر از ساختمان و دیوار است، اما خالی از منظر، آرامش و حس تعلق. شهری که در آن مردم هر روز بیشتر بیگانه می‌شوند، روانشان فرسوده‌تر می‌شود و دیوارها به‌جای حفاظت، تنها بر زخم‌های جمعی می‌افزایند.

اول مهر؛ آغاز بی‌عدالتی آموزشی

| علی‌اکبر اسماعیل‌پور |

| فعال حقوق کودک |

اول مهر روز دانایی و آموختن است؛ روزی که در حافظه جمعی همه ما با بوی کتاب‌های تازه، کیف و کفش مدرسه، مداد و دفتر و صف‌های صبحگاهی گره خورده است؛ یادآور سال‌هایی طولانی از کودکی و نوجوانی که تلخی و شیرینی‌هایش هنوز در ذهن‌ها زنده است. اول مهر امسال در حالی فرا می‌رسد که دیگر از آن شور و اشتیاق همیشگی خبری نیست. خستگی تابستانی داغ و بی‌آب و برق، با پاییزی همراه شده که مهر آن برای بسیاری از دانش‌آموزان و خانواده‌ها سنگین و بی‌رونق است. شرایط ناپسامان اقتصادی که در گرانی و تورم افسارگسیخته نمود یافته، هزینه‌های سرسام‌آور نوشتافزار، پوشاک، کلاس‌های آموزشی و حتی ثبت‌نام مدرسه را به دغدغه‌های جدی برای خانواده‌ها بدل کرده است. مدرسه که باید مأمن دانایی و امید باشد، امروز برای بخش بزرگی از دانش‌آموزان به صحنه‌ای از نابرابری‌های اجتماعی تبدیل شده است؛ جایی که فقر، تبعیض و فشار اقتصادی، پیش از درس و دفتر، بر ذهن و جان آنها سنگینی می‌کند. عدالت آموزشی که در شعارهای رئیس‌جمهور برجسته بود، همچنان در حد همان شعار باقی مانده است. نمونه روشن آن را می‌توان در سال‌کنکور گذشته دید؛ جایی که برگزاری آزمون به مضحکه خاص و عام بدل شد. درست در زمانی که دانش‌آموزان به پایان سال تحصیلی و روز سرنوشت‌ساز کنکور نزدیک می‌شدند، شورای‌عالی انقلاب فرهنگی همچنان درگیر بحث‌های بی‌پایان درباره شیوه تأثیر معدل بود و وزیر آموزش‌وپرورش نیز هیچ اقدام شایسته‌ای برای پاسخگویی به دغدغه‌ها و نگرانی‌های دانش‌آموزان انجام نداد. اینکه کنکور به مسابقه‌ای ناپراب و کابوس وحشتناک برای بسیاری از دانش‌آموزان بدل شده است، یک نوع آزار است و تداوم سهمیه‌های ناروا و تداوم برضرداری از رانت سهمیه، شکل ناچوانمردانفر آزار و بی‌عدالتی است که در حق فرزندان ما روا می‌شود. اطلاع‌رسانی آموزش‌وپرورش به‌هیچ‌وجه پاسخگویی نیازهای دانش‌آموزان نیست، درحالی‌که دانش‌آموزان جنگ و ترومای پس آن را تجربه می‌کردند و مرحله دوم کنکور هم با تأخیر زیادی مواجه شده بود. دانش‌آموزان بر خراب‌رشته‌های تحصیلی برای دریافت کارنامه تحصیلی امتحان نهایی تا مدت زیادی هرروزه سرگردان و پراضطراب به پورتال اطلاع‌رسانی مراجعه می‌کردند و پاسخ درستی دریافت نمی‌کردند. مسئله دیگر، شهریه‌های میلیونی‌ای است که از دانش‌آموزان مطالبه می‌شود؛ آن‌هم در شرایطی که بسیاری از خانواده‌ها با دشواری معیشتی دست‌وپنجه نرم می‌کنند. دریافت شهریه‌های میلیونی تحت‌عنوان همیاری و اسامی دیگر، بچه‌ها و والدین را آزار می‌دهد. بی‌پروایی مدیران مدارس در اخذ شهریه غیربسیاسی از دانش‌آموزان در دوره هیچ وزیری به این آشکاری نبود. دانش‌آموزان تبعه افغانستان روزگار سختی را می‌گذراندند. موج مهاجرتستیزی که از سال گذشته شدت گرفته است، بسیاری از دانش‌آموزان افغانستانی را از چرخه آموزش‌وپرورش خارج کرده و به‌سمت بازار کار سوق داده است. افزون‌برآن، عدم ثبت‌نام شماری از دانش‌آموزان افغانستانی، با وجود مدارک هویتی، نغظتاً نقض آشکار حقوق کودک، پیمان‌نامه جهانی حقوق کودک و حق آموزش است، بلکه تبعات اجتماعی و انسانی سنگینی نیز خواهد داشت. تغییرات شتاب‌زده و بی‌ضابطه در محتوای کتب درسی، دانش‌آموزان و معلمان را دچار سردرگمی کرده است؛ تغییراتی که نه پشتوانه کارشناسی دارند و نه پاسخگویی نیازهای واقعی نسل امروز است. متأسفانه نگاه کاملاً ایدئولوژیک، سلیقه‌ای و غیرعلمی در تدوین کتب درسی همچنان حکمفرما است. درنهایت، بودجه بسیار پابین آموزش‌وپرورش به‌عنوان یکی از ریشم‌های ترین بحران‌ها، کیفیت آموزش، معیشت معلمان و آینده کودکان را به‌شدت تحت‌تأثیر قرار داده است. درحالی‌که خیلی از کشورها برنامه‌های توسعه را از کودکی برنامه‌ریزی و اجرا می‌کنند، تخصیص چنین بودجه ناچیزی، کشور را ناخواسته به‌سوی مدارس خصوصی و کالایی شدن آموزش سوق می‌دهد؛ مسیری که آشکارا با اصل ۳۰ قانون اساسی در تضاد بوده و یقیناً به توسعه کشور هم منجر نخواهد شد. در چنین شرایطی، اول مهر دیگر صرفاً آغاز سال تحصیلی نیست؛ بلکه نمادی است از انباشت مسائل و کاستی‌هایی که هر سال پررنگ‌تر می‌شوند. روزی که باید نوبدبخش امید و دانایی باشد، یادآورنده دغدغه‌ها، نگرانی‌ها و نابرابری‌هایی بدل شده است که آینده نسل فردا را تهدید می‌کند.

از شترهای کویر تا دلفین‌های استخر؛ نقدی بر صنعت گردشگری بی‌رحم

تفریح انسان‌ها به قیمت رنج حیوانات

ایپام ما| دو سال پیش مرگ یک اسب کالسکه در منتهن، منجر به تدوین قانونی در شورای شهر نیویورک شد که هدف آن حذف کالسکه‌های اسبکش از سنترال پارک و دیگر بخش‌های منتهن بود. قانونی که به یاد همین اسب «رایدر» نام‌گذاری شد. حالا شهردار نیویورک از شورای شهر درخواست کرده تا هر چه سریعتر قانون «رایدر» را تصویب کند و کالسکه‌ها از سنترال پارک جمع‌آوری و کالسکه یا ماشین‌های برقی جایگزین شود. حذف کالسکه‌های اسبکش با رویکرد مخالفت با بهره‌کشی از حیوانات برای گردشگری در بسیاری از کشورها اتفاق افتاده است. در ایران هم این مسئله، به‌ویژه درباره وضعیت نامناسب اسب‌های درشکه در میدان نقش‌جهان اصفهان و ارگ شیراز، سال‌هاست مطرح است. اوج حساسیت‌ها زمانی بود که در تابستان ۱۳۹۸ یکی از اسب‌ها در میدان نقش‌جهان بر اثر شدت گرما از حال رفت؛ اما پیگیری‌ها مقطعی ماند و درنهایت منجر به تصمیم‌گیری یا اقدامی اساسی نشد. هر چند در مورد اقداماتی که برای برچیدن این درشکه‌ها صورت گرفته، حرف و سخن فراوان است.

داده‌اند که حیوانات، نه ابزار سرگرمی‌اند و نه بخشی از ویتترین گردشگری. اما پرشش اصلی همچنان مطرح است: آیا حیوانات باید بخشی از جاذبه‌های گردشگری باقی بمانند؟ یا زمان آن رسیده که بداینم لذت سفر، نباید به‌بهای رنج دیگران – حتی حیوانات– به‌دست آید؟ کالسکه‌های سنترال پارک بخشی از هویت بصری و جذابیت‌های محله منتهن در نیویورک هستند و سال‌هاست که گردشگران را جابه‌جا می‌کنند. اما نزدیک به یک دهه است که بسیاری از مدافعان حقوق حیوانات نسبت به وضعیت اسب‌های کالسکه در این شهر اعتراض دارند و معتقدند باید این وضعیت سامان پیدا کند. شهرداری نیویورک اخیراً اعلام کرده که تا سال ۲۰۲۶ کالسکه‌های سنتی اسبکش را جمع‌آوری می‌کند. هر چند این تصمیم مخالفانی دارد که معتقدند این کالسکه‌ها بخشی از هویت شهری نیویورک هستند، اما شهردار این شهر گفته این تصمیم را در پاسخ به مسئله اخلاقی بهره‌کشی از اسب‌ها در گردشگری و به‌عنوان راه‌حلی پایدار و سازگار با محیط‌زیست اتخاذ کرده است. این اتفاق پیش‌ازاین در مونترال هم افتاده است و شهرداری کالسکه‌ها را که یکی از وسایل پرطرفدار حمل‌ونقل در شهر بودند، با رویکرد حمایت از حیوانات جمع‌آوری کرد.

از توره‌های شکار شاهان تا کالسکه‌سواری گردشگران، از فیل‌سواری در جنگل‌های جنوب آسیا تا هنرنمایی معصومانه دلفین‌ها در استخرهای کوچک پارک‌های تفریحی؛ سوءاستفاده از حیوانات برای تفریح سابقه‌ای طولانی دارد. امروز دیگر کسی به شکار ببر و پلنگ نمی‌رود، اما نشانه‌های سلطه انسان بر حیوانات همچنان وجود دارد؛ از رام‌کردن ببرها و فیل‌ها برای ژست گرفتن و نمایش مقابل دوربین گردشگران و به هیجان آوردن مسافرانی که از راه دور آمده‌اند، تا سوار کردن کاروانی از گردشگران بر شترهای خسته، زیر آفتاب سوزان کویر تنها برای ثبت چند عکس و سلفی و لبخند رو به دوربین.

گردشگران اما کمتر به چشمان این حیوانات به‌ظاهر رام و آرام نگاه می‌کنند؛ اگر نگاه می‌کردند، شاید می‌دیدند که پشت آن تسلیم و آرام بودن یک اسب یا شتر یا فیل چقدر رنج و فشار پنهان است. گردشگری اگر مسئولانه نباشد، آسیب‌زا خواهد بود؛ چه برای جامعه محلی، چه فرهنگ، محیط‌زیست یا حیوانات. گردشگری غیرمسئولانه نمودی از خودخواهی انسان است که برای لذت خود همه‌چیز را فدا می‌کند. هر چند امروز، جهان در حال بازنگری در این رویکرد است، مخالفان گردشگری وابسته به حیوانات –Animal based Tourism، همواره اعتراض خود را نسبت به بهره‌کشی از حیوانات بیان کرده‌اند. آنها بارها هشدار

برای تحقق گردشگری مسئولانه هرگز در فعالیت‌هایی که شامل تماس با حیات‌وحش است شرکت نکنید. در نمایش‌هایی که از حیوانات سوءاستفاده می‌کنند شرکت نکنید. از خرید یادگاری‌هایی از بدن حیوانات (صدف‌ها و استخوان‌ها...) پرهیز کنید

تبلیغات و عنوان توره‌های گردشگری نیز بسیار پررنگ است. اما آیا چنین تجربه‌ای یا اصول گردشگری مسئولانه سازگار است؟ پاسخ قطعاً منفی است. گردشگران تنها یک‌بار این تجربه را در طول سفر خود دارند، اما یک شتر روزانه بارها و بارها مجبور است زانو بزند، برخیزد و مسیره‌های طولانی را طی کند. برای حفظ این تسلط و مطیع بودن، روش‌هایی به‌کار می‌رود که اغلب مصداق واضحی از حیوان‌آزاری است. این معضل شاید در ایران کمتر برجسته باشد، اما در سطح جهانی کمپین‌های متعددی علیه این رویه‌ها شکل گرفته است؛ از جمله آموزش ببرهای زنجیرشده در تایلند و استفاده از فیل‌ها در گردشگری آسیای شرقی.

گردشگران حرفه‌ای که به گردشگری مسئولانه پایبندند، در سفر به این مناطق معمولاً از چنین خدماتی استفاده نمی‌کنند و تلاش می‌کنند از این طریق، اعتراضشان را نشان دهند. آنها بر این باورند که حمایت از گردشگری اکولوژیک و فعالیت‌های محلی پایدار، بسیار مؤثرتر از استفاده از خدماتی است که با توجیه حمایت از جوامع محلی، منجر به بهره‌کشی از حیوانات می‌شود. امروزه گردشگری به مرحله‌ای از بلوغ رسیده که مقاصدی که گردشگری اخلاقی و پایدار را ترویج می‌کنند، بیش از آنها که به حفاظت از محیط‌زیست و احترام به گونه‌های حیوانی بی‌توجه‌اند، مورد استقبال قرار می‌گیرند.

انزامات گردشگری مسئولانه

روز جهانی گردشگری نزدیک است؛ روزی که امسال شعار تحول پایدار را بر پیشانی دارد و توجه به محیط‌زیست و مسئله جهانی تغییراقلیم را جزو مهم‌ترین رویکردهایش قرار داده است. در این میان به‌منظر می‌رسد توجه به حقوق حیوانات در گردشگری یکی از مؤلفه‌هایی است که باید مورد تأکید و توجه قرار گیرد. به‌ویژه در ایران که با کم‌رنگ شدن اشکال مختلف گردشگری، علاقه‌مندان سفر به گردشگری طبیعت‌محور رو آورده‌اند. پروضح است‌که گردشگری طبیعت، نیازمند آموزش‌هایی است که بی‌توجهی به آنها می‌تواند تبعات غیرقابل‌جبرانی به‌دنبال داشته باشد. تبعاتی که خود را در ویدئوها و تصاویر آزار حیات‌وحش توسط برخی گردشگران نمایان می‌کند.

طبق تخمین سازمان جهانی حمایت از حیوانات World Animal Protection، سالانه حدود ۱۱۰ میلیون نفر از جاذبه‌هایی بازدید می‌کنند که تماس مستقیم با حیوانات وحشی جزو برنامه تور در آن است. این روند بسیار خطرناک است. تخمین‌ها نشان می‌دهد بیش از ۵۵۰ هزار حیوان وحشی در نقاط مختلف در اسارت نگه داشته می‌شوند تا پاسخگویی تقاضای رویه‌رشد برای چنین تجربیاتی باشند. انتشار تصاویر گردشگران با این حیوانات در شبکه‌های اجتماعی، ناخواسته باعث ترویج سوءرفتار با حیوانات شده است. این سازمان می‌گوید اغلب این حیوانات از زیستگاه طبیعی‌شان دزدیده شده‌اند، به آنها داروهای خاصی خورانده می‌شود و یا برای مطیع شدن ناقص شده‌اند و در شرایط بسیار بد نگهداری می‌شوند. این سازمان در گزارش خود به‌عنوان توصیه به گردشگران آورده است: «هرگز در فعالیت‌هایی که شامل تماس با حیات‌وحش است، شرکت نکنید. در نمایش‌هایی که از حیوانات سوءاستفاده می‌کنند، شرکت نکنید. از خرید یادگاری‌هایی از بدن حیوانات (صدف‌ها و استخوان‌ها ...) پرهیز کنید.» البته گردشگری مسئولانه فقط به رعایت این نکات و بسنده کردن به گرفتن یک عکس یادگاری محدود نمی‌شود. این نوع گردشگری به نوع نگاه ما به سفر بستگی دارد. سازمان جهانی حمایت از حیوانات معتقد است: «این نگاه در حال اصلاح است. حمایت از نمایش‌هایی با محوریت حیوانات کمتر شده و باغ‌وحش‌ها در حال تبدیل شدن به مراکز علمی و پناهگاه‌های حفاظتی هستند. گردشگری هم در این روند نیز تغییر خواهد کرد و روزی خواهد رسید که به‌جای فعالیتی سطحی، سفر به رابطه‌ای عمیق با طبیعت و انسانیت ما تبدیل خواهد شد.» سفر، فرصتی برای تجربه جهان است. اما این تجربه نباید به قیمت رنج دیگران کسب شود؛ حتی اگر آن «دیگران» حیواناتی باشند که نمی‌توانند اعتراض کنند.

گزارش

اوشیروان محسنی‌بندیی در پاسخ به «پیام ما»:

رشت بعد از مشهد مقصد سفر عراقی‌ها می‌شود

اصلی‌ترین چیز برای رونق گردشگری در هر کشوری امنیت است.»
او ادامه داد: «وزارت گردشگری وظایف مشخصی دارد. درباره قوانین جدید، وزارت امور خارجه باید پاسخگو باشد.»

معاون گردشگری درنهایت تأکید کرد: «هر گردشگری بخواهد وارد ایران شود، باید اطلاعاتش را در سامانه وزارتخانه ثبت کند و در این‌صورت ورودش مشکلی نخواهد داشت.»

محسنی بندیی گردشگر سلامت و زیارتی را دو دسته‌ای نام برد که همواره در حال ورود به کشور هستند.

ایپام ما| در نشست خبری به مناسبت هفته گردشگری، «اوشیروان محسنی بندیی» معاون گردشگری، سوالات روزنامه‌نگاران درباره چالش‌های پیش روی گردشگری در ایران را پاسخ داد. روزنامه «پیام ما» در این نشست از معاون گردشگری پرسید: «در حال حاضر ادعاهای متعددی از سوی مسئولان وزارتخانه میراث‌فرهنگی و گردشگری، صنایع‌دستی در زمینه پیشرفت و توسعه این حوزه عنوان شده است، اما هم‌زمان شاهد وضع قوانین محدودکننده جدیدی هستیم، چگونه ممکن است با این شرایط دوگانه گردشگری ایران توسعه پیدا کند؟ تجربه ثابت کرده که در بلندمدت این محدودیت‌ها روی گردشگری تأثیر مخربی دارد.»

محسنی‌بندیی در پاسخ به این سؤال گفت:

«سه مؤلفه گردشگری زیرساخت، جذابیت و امنیت است. ما در زیرساخت به‌ویژه در حوزه ریلی، هوایی و دریایی یعنی حوزه‌های اختصاصی گردشگری ضعیف هستیم. همچنین، با کمبود تعداد هتل مواجه هستیم. حتی با تأسیس صد هتل در سال باز هم این کمبود وجود دارد. به‌طور مثال در اکتسیو ۲۰۷۵ که در تهران برگزار شد، ما برای مهمان‌ها فضای کافی در هتل‌ها نداشتیم.»

محسنی‌بندیی در پاسخ به این سؤال گفت: «اوشیروان محسنی بندیی» معاون گردشگری، سوالات روزنامه‌نگاران درباره چالش‌های پیش روی گردشگری در ایران را پاسخ داد.

روزنامه «پیام ما» در این نشست از معاون گردشگری پرسید: «در حال حاضر ادعاهای متعددی از سوی مسئولان وزارتخانه میراث‌فرهنگی و گردشگری، صنایع‌دستی در زمینه پیشرفت و توسعه این حوزه عنوان شده است، اما هم‌زمان شاهد وضع قوانین محدودکننده جدیدی هستیم، چگونه ممکن است با این شرایط دوگانه گردشگری ایران توسعه پیدا کند؟ تجربه ثابت کرده که در بلندمدت این محدودیت‌ها روی گردشگری تأثیر مخربی دارد.»

محسنی‌بندیی در پاسخ به این سؤال گفت: «سه مؤلفه گردشگری زیرساخت، جذابیت و امنیت است. ما در زیرساخت به‌ویژه در حوزه ریلی، هوایی و دریایی یعنی حوزه‌های اختصاصی گردشگری ضعیف هستیم. همچنین، با کمبود تعداد هتل مواجه هستیم. حتی با تأسیس صد هتل در سال باز هم این کمبود وجود دارد. به‌طور مثال در اکتسیو ۲۰۷۵ که در تهران برگزار شد، ما برای مهمان‌ها فضای کافی در هتل‌ها نداشتیم.»

آگهی مفقودی

مفقودی سند مالکیت خودرو، نوع: وات – دوکابین ، سیستم: نیسان ، تیب دی ایکس مدل ۱۳۸۹ به رنگ سفید - رونگی ، به شماره موتور KA24815554Z، به شماره شاسی: NADPA4D2292025271، پلاک ۴۷ ایران ۱۵۳ الف ۱۵ بنام اداره کل پزشکی قانونی استان مرکزی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

مفقودی شناسنامه مالکیت خودرو، نوع: سواری، سیستم: برلید ، تیب تی آی ایکس آی مدل ۱۳۸۵ به رنگ تفره ای – متالیک ، به شماره موتور۱۵۶۶۶۸۶، به شماره شاسی: 5141228589269، پلاک ۴۷ ایران ۵۸۳ الف ۱۴ بنام اداره کل پزشکی قانونی استان مرکزی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

مفقودی سند مالکیت خودرو، نوع: سواری - کار ، سیستم: سوزوکی ، تیب گرند ویتارا DOHC A 2/4 مدل ۱۳۹۷ به رنگ مشکی - متالیک ، به شماره موتور J24B1337179، به شماره شاسی: NAAS39533JK902588، پلاک ۴۷ ایران ۳۷۹ الف ۱۴ بنام اداره کل پزشکی قانونی استان مرکزی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

مفقودی سند مالکیت خودرو، نوع: سواری، سیستم: سمند، تیب LDXU7CNG، مدل ۱۳۹۱ به رنگ سفید - رونگی، به شماره موتور 124K0036350، به شماره شاسی: NAACA1C88CF404420، پلاک ۴۷ ایران ۴۷۶ الف ۱۵ بنام اداره کل پزشکی قانونی استان مرکزی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

مفقودی سند مالکیت خودرو، نوع: سواری، سیستم: پزو، تیب CNG-405GLX-XU7، مدل ۱۳۹۱ به رنگ خاکستری - متالیک ، به شماره موتور124K0020722، به شماره شاسی: NAAM11CA6CH310134، پلاک ۴۷ ایران ۴۷۵ الف ۱۵ بنام اداره کل پزشکی قانونی استان مرکزی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

مفقودی سند مالکیت خودرو، نوع: سواری، سیستم: پزو، تیب 405GLX، مدل ۱۳۹۰ به رنگ تفره ای - متالیک ، به شماره موتور ۱۲۴۹-۲۳۹۶۸۱، به شماره شاسی: NAAM11CA6CR473716، پلاک ۴۷ ایران ۶۸۲ الف ۱۲ بنام اداره کل پزشکی قانونی استان مرکزی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

مفقودی سند مالکیت خودرو، نوع: سواری، سیستم: پزو، تیب 405GLX، مدل ۱۳۹۰ به رنگ تفره ای - متالیک ، به شماره موتور ۱۲۴۹-۲۳۹۶۷۵، به شماره شاسی: NAAM11CAXCRC473718، پلاک ۴۷ ایران ۶۸۱ الف ۱۲ بنام اداره کل پزشکی قانونی استان مرکزی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

آگهی تحدید حدود اختصاصی
<p>نظربرایبکه تحدید حدود درشدهانگ قطعات زمین مزروعی از ۲۳ اصلی دویل واقع در بخش ۳ اردبیل</p> <p>تحدید حدود روز سه شنبه مورخ ۱۳۰۴/۱۷/۱۲</p> <p>۱ آقای ا خاتم خوشنود کرم زاده دویل به شناسه ملی ۱۴۶۹۳۹۲۴۵۰ فرزند میرزاجان سهم سه دانگ مشاع از شش‌دانگ و خدیجه کرم زاده دویل شناسه ملی ۱۴۶۹۷۷۷۵۶ فرزند میرزاجان حمیده کرم زاده دویل شناسه ملی ۱۴۶۹۳۴۵۰۷ فرزند میرزاجان سهم هر کدام یک و نیم دانگ مشاع از شش‌دانگ شش‌دانگ دو قطعه زمین مزروعی به پلاک های ۶۱۱ و ۶۱۳ فرعی واقع در بخش سه اردبیل به مساحت های ۱۵۲ /۳۴۳ و ۱۵۶ /۷۶۹ مترمربع</p> <p>برابر آراه حیات حل اختلاف مستقراً در منطقه یک اردبیل موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی تأیید مالکیت گردیده است و تاکنون تحدید حدود آن به عمل نیامده است، لذا طبق ماده ۱۳ این نامه قانون مزبور تحدید حدود پلاک مزبور روزهای فوق اذکور راس ساعت ۱۰ صبح در محل شروع و به عمل خواهد آمد.</p> <p>بدین وسیله به مالکین و مجاورین اخطار می شود در موعد مقرر در محل حاضر تا طبق مقررات نسبت به تحدید حدود پلاک مزبور نظرات فرمایند و اعتراض و اعتراض به حقوق ازنظای و حدود آن مطابق ماده ۲۰ قانون ثبت از تاریخ تحدید حدود به مدت ۳۰ روز خواهد بود.</p>
<p>تاریخ انتشار: ۱۴۰۴ / ۱ / ۱۷ - رئیس اداره ثبت اسناد و املاک منطقه یک اردبیل - رضا احمدیان - م الف: ۱۴۰۴ / ۴۷۶</p>

وزارت نیرو ایران در دفاع از خود، انگشت اتهام را به‌سوی عراق گرفت

هورالعظیم در آتش، دولت‌ها در مناقشه

دفتر آب‌های مرزی به‌عنوان نماینده وزارت نیرو اجازه رهاسازی آب از کرخه را نمی‌دهد و همچنان مانع ثبت بخش ایرانی هورالعظیم در کنوانسیون رامسر است

| نادره وائلی‌زاده |

| روزنامه‌نگار |

مذاکره با عراق برای حل مسئله هورالعظیم مناقشه دربارۀ آب‌های مرزی ایران را دوباره به میان آورده است. نمایندگان وزارت نیرو در نشست آتلاین با عنوان «ترسیم آینده مشترک در تالاب هورالعظیم؛ واقعیت‌های تاریخی، چالش‌ها و راهکارهای پیش رو» که یکشنبه‌شب در راستای سلسله‌گفت‌وگوهای تعاملی کنشگران اجتماعی و مردم در مورد بحران آب کمپین مردمی حمایت از زاگرس مهران با مشارکت تشکل‌های مدنی برگزار شد، باز هم مخالفت خود را با رهاسازی آب از رودخانه کرخه برای نمایندگان سازمان حفاظت محیط‌زیست برگزار شد، دفتر آب‌های مرزی به‌عنوان نماینده وزارت نیرو یک‌بار دیگر از معضلات هورالعظیم دانست، این درحالی‌است که وزارت نیرو در سال‌های گذشته نشان داده، نه توان حل مشکلات هورالعظیم از طریق دیپلماسی آب را دارد و نه اجازه رهاسازی آب از کرخه را می‌دهد. از سوی دیگر، مانع ثبت بخش ایرانی هورالعظیم در کنوانسیون رامسر شده است. تالاب مرزی هورالعظیم در جنوب‌غربی کشور بیش از ۳۰۰ هزار هکتار وسعت دارد که یک‌سوم آن در ایران و دوسومش در عراق است. بعد از ساخت دایک مرزی توسط ایران قحابه بخش ایرانی این تالاب باید از رودخانه کرخه و بخش عراقی از رودخانه دجله تأمین شود.

🔗 اول اعتراض، بعد همکاری

آن‌طورکه «زاده استاندارجیمی»، رئیس گروه رودخانه‌های مرزی و منابع آب مشترک غرب کشور، در این نشست گفت: «خشک شدن هورالپوزیه ناشی از مجموعه‌ای اتفاقات تاریخی است که اگر قرار باشد بین ایران و عراق تصمیم مشترکی برای مدیریت تالاب متصور باشیم، باید تمام تاریخچه احصا شود و به توافق دو طرف برسد. ادعای عراق این است که در حوزه دجله آبی نداریم و تمام چشمه‌ها به آب کرخه است. این درحالی‌است که عراقی‌ها در دهه‌های گذشته و با وجود تغییر دولت‌ها، هیچ‌وقت نظران در قبال ایران تغییر نکرده و اظهارات مقامات عراقی در رسانه‌ها این را نشان می‌دهد. رویکرد عراق در این سال‌ها همیشه ثابت بوده و تقصیرهای خود را همیشه به کشورهای همسایه فرافکنی کرده است؛ ۱۹۷۵ با ایران در همه ابعادش بخصوص در حوزه‌های مرزی غرب و اروند بوده است تا این معاهده را دور بزند و از راه‌های دیگر مثل کنوانسیون‌های بین‌المللی برای فشار به ایران استفاده کند و عرف جدیدی را جا بیندازد.» او به آتش‌سوزی‌های هورالپوزیه که شهرهای خوزستان را تا کیلومترها تحت‌تأثیر قرار داده است، اشاره کرد: «درست است که در این آتش‌سوزی‌ها می‌توانیم متضرر می‌شویم، ولی قبل از اینکه به این موضوع ورود و مسئله را حل کنیم و از رودخانه کرخه به هورالپوزیه آب بدهیم و یا مدیریت و پروژه مشترک برای احیای طرف عراقی

داشته باشیم، اول باید اعتراض و یادداشت رسمی داده شود و مطالبه‌گری ایران تثبیت شود و عراق بپذیرد که مقصر است. هورالعظیم در انتهای حوزه دجله قرار دارد و اقدامات عراق در این تالاب و هرگونه موضوع دوجانبه باید به‌صورت منطقه‌ای و فراتر از مسائل داخلی خودمان کارشناس، مخالفتی با همکاری دوجانبه با عراق ندارم، ولی باید توجه کرد عراق برای اقدام کوچکی برای امنیت کشتیرانی در دهانه «اروندرو»، با شورای امنیت سازمان ملل مکاتبه می‌کند و علیه ایران شکایت می‌کند. بنابراین، رویه ما با عراق باید تثبیت شود و بعد وارد بحث‌های کارشناسی و تعاملات دوجانبه فنی بشویم.»

هورالعظیم در انتهای حوزه دجله قرار دارد که عراق، ترکیه و ایران در بالادست آن است. استاندارجیمی تأکید کرد: «کشور عراق سدسازی روی دجله و فرات را خیلی زودتر از ترکیه و ایران و سوریه و با احجام بالا آغاز کرده و روند خشک شدن تالاب‌های جنوب عراق (هورالپوزیه و هور مرکزی و هورالحمار) از ۱۹۹۰ و بدلیل همین سدسازی و دستکاری‌های عراق است که این اتفاقات پیش از بهره‌برداری سد کرخه در سال ۲۰۰۴ رویداده است. پایین‌حال، عراق حاضر نیست برای احیای تالاب‌هایش دستکاری‌ها را اصلاح کند و آن را به شرایط طبیعی نزدیک کند بلکه دستکاری‌ها را بیشتر کرده و درحالی‌که ادعا می‌کند آبی ندارد و کشورهای همسایه را متهم می‌کند، همچنان لیست بلندبالایی برای سدسازی به‌ویژه روی رودخانه دجله دارد.»

او ادامه داد: «عراق در ۲۰۱۴–۲۰۱۶ تلاش کرد هورهای جنوب این کشور را احیا و در فهرست جهانی یونسکو ثبت کند که نهایتاً در سال ۲۰۱۶ به نتیجه رسید. در این سال‌ها نیز مذاکراتی برای ثبت بخش ایرانی هورالعظیم صورت گرفت که به نتیجه نرسید. در این زمان یکی از نکاتی که باعث شد عراق شرایط ما را برای ثبت هورالعظیم در یونسکو نپذیرد، همین بحثی است که الان هم مطرح است و درنهایت در تفاهم‌نامه‌ای به یونسکو اعلام شد که بخش ایرانی ثبت نشود و اکنون همان شرایط عدم تفاهم و عدم تعهد عراق برقرار است.»

استادرحیمی خوزستان و رودخانه کرخه را از تغییرالقیم دانست که باعث شده خشکسالی‌ها و سیلاب‌های شدید در این حوزه رخ دهد، به‌طوری‌که در ۲۰ سال گذشته در ۴۵ درصد مواقع آب‌دهی حوضه کرخه در یک درجه از خشکسالی قرار داشته و آورده‌ای آن زیرنرمال بوده است.

او گفت: «با توجه به اتفاقات سال ۲۰۰۰ و شرایط بعد از جنگ ایران ناچار به انجام تمهیداتی بود که دایک (دز) مرزی احداث شد. این دایک سد خاکی چندمنظوره‌ای با اهداف نظامی و انتظامی و نفتی بوده است، البته باید در نظر داشت این دایک ارتباط آبی دوسوی تالاب را قطع نکرده و چند دهانه سرریز و دریچه تحتانی برای موارد اضطراری دارد. ادعای وزارت نیرو این است که مدیریت این حوزه بر مبنای رویکرد توسعه پایدار طراحی شده و

چارسوق

روزنامه

خبر

سیلاب در مازندران

خسارت زد

تا زمان تنظیم این خبر خسارت جانی گزارش نشده است

ایپام| آخرین بارش تابستانی در روزهای نخست هفته در هر سه استان شمالی دردسرافقرین شد. این‌بار بارش‌های شدید و جاری شدن سیلاب شامگاه یکشنبه و بامداد دوشنبه (۳۰ و ۳۱ شهریور ۱۴۰۴) منجر به رانش زمین، آبگرفتگی معابر شهری، خسارت به محصولات زراعی و همچنین بسته شدن راه‌های دسترسی تعدادی از روستاهای استان مازندران شده است. مسئولان این استان می‌گویند میزان خسارات در دست بررسی است. خوشبختانه تاکنون هیچ خسارت جانی از این سیلاب اعلام نشده است.

ایرنا نیز از شهرهای غرب مازندران، گزارش داده است ساعاتی پس از آغاز بارندگی رگباری، اغلب خیابان‌های اصلی این شهر و حتی پیاده‌روها مملو از رواناب شد و آلودوشد خودروها و عابران پیاده را دچار مشکل کرد.

اهالی شهرهای غربی مازندران نیز به «پیام ما» می‌گویند با شروع نخستین بارش‌ها در غروب روز یکشنبه جوی‌ها و کانال‌های هدایت آب‌های سطحی محلات و قسمت‌های مختلف شهرهای غرب مازندران با معضل آبگرفتگی مواجه شده است. بارندگی شدید و آبگرفتگی علاوه‌بر ایجاد مشکل برای تردد عابران پیاده در اغلب خیابان‌ها و معابر شهرهای غرب مازندران، سبب اختلال در عبور و مرور خودروها و تشکیل ترافیک شدید در سطح این شهر شده است.

مدیرکل مدیریت بحران استانداری مازندران با اشاره به بارش شدید و سیل‌آسا طی دو روز گذشته در غرب مازندران می‌گوید: «بیشتر شهرهای غربی مازندران درگیر آبگرفتگی شدید، رانش و انسداد مقطعی مسیر شد.»

به‌گفته «حسینعلی محمدی»، بر اثر بارش دیشب رامسر دچار آبگرفتگی و مسیریهای «دلیخانگی» و «جواهرده» مسدود شد: «با ورود نیروهای راهداری و دیگر مجموعه‌های این مسیر بازگشایی شده است. همچنین، شهرهای عباس‌آباد و سلمان‌شهر هم دچار آبگرفتگی شد. علاوه‌براین، جاده عباس‌آباد به کلاردشت بر اثر رانش زمین به‌صورت موقت مسدود شد. آبگرفتگی در دو شهر نوشهر و چالوس بسیار شدید بود و کارشناسان با حضور در محل‌های حادثه‌یافته در حال ارزیابی خسارت‌های وارده هستند.»

اداره‌کل هواشناسی استان مازندران در نخستین روز هفته با صدور اطلاعیه‌ای در مورد تقویت سامانه سرد پاریسی، آبگرفتگی معابر، جاری شدن سیلاب و خطر رانش زمین و ریزش سنگ در مناطق مختلف این استان هشدار داد.

هواشناسی، آبگرفتگی معابر، طغیان و سیلابی شدن رودخانه‌ها و مسیل‌ها، صاعقه و کاهش دید و لغزندگی، رانش، ریزش سنگ و اختلال در تردد جاده‌ها به‌ویژه در محورهای کوهستانی و خسارت به سازه‌های کم‌مقاوم و سست‌بنیان را اثر مخاطره این سامانه ناپایداری جوی اعلام و در مورد احتمال وقوع آنها در مدت زمان یادشده هشدار داد. این اداره‌کل در اختاریه سطح نازنجی به شهروندان توصیه کرد علاوه‌بر انجام اقدامات پیشگیرانه و پرهیز از فعالیت‌های کوهنوردی و خودداری از چرای دام در حاشیه رودخانه‌ها و نواحی مرتفع و مقاوم‌سازی سازه‌های کم‌مقاوم و سست‌بنیان، از اسکان یافتن در حاشیه و بستر رودخانه‌ها، مسیل‌ها و مناطق مرتفع در طی این مدت خودداری و نسبت به لایروبی کانال‌ها و دهانه پل‌ها و انجام اقدامات پیشگیرانه برای جلوگیری از خسارت به بخش کشاورزی اقدام کنند.

در دو روز نخست هفته، برخی شهرها و روستاهای دو استان گیلان و گلستان مانند آستارا و گنبدکاووس نیز دچار آبگرفتگی شدید در معابر شدند. گزارش‌های رسیده از آستارا نشان می‌دهد در برخی مناطق این شهر، آب به خانه‌های اهالی و مغازهای کسبه نیز راه پیدا کرده است. هنوز گزارشی از خسارت‌های احتمالی این دو آبگرفتگی از سوی مسئولان این دو استان اعلام نشده است.

رئیس دفتر رودخانه‌های مرزی:

بخش‌هایی مربوط به رودهای

مرزی ایران و عراق

تعیین‌تکلیف شده و مابقی به

تشکیل کمیسیون‌هایی موکول

شده است. اما نکته این است

که طرف عراقی مایل نیست در

چارچوب این قرارداد کار کند

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

خبر

خودروی سواری کارگران بلوچ در حال استراحت را زیرگرفت و مصدوم کرد

مرگ ۵ کارگر در حوادث کار ۲ روز اخیر

ایلام ما| در پی حوادث کار در لرستان و قزوین سه کارگر راننده و یک کارگر دامداری جان خود را از دست دادند و یکی از کارگران پارس جنوبی بر اثر تصادف جان سپرد. در همین حال چهار کارگر بلوچ وقتی در حال استراحت بودند، در پی برخورد یک خودروی سواری و یک کارگر در کرمانشاه بر اثر سقوط مصدوم شدند. همه این حوادث مربوط به روزهای یکشنبه و دوشنبه، ۳۰ و ۳۱ شهریور است. در حادثه اول، بر اثر واژگونی و حریق تانکر حمل سوخت، سه کارگر راننده جان باختند. این‌طورکه «غلامرضا علی‌محمدی»، سرپرست هلال‌احمر لرستان، خبر داده، واژگونی روز یکشنبه در محور جاده زاغه (کیلومتر ۳۵ محور خرم‌آباد-بروجرد رخ داده است. سه سرنشین تانکر (راننده و دو شاگرد) که از خوزستان به مقصد استان مرکزی در حرکت بودند، حوالی گردنه زاغه با کوه برخورد کردند و به‌علت اشتعال مواد سوختنی، قبل از رسیدن نیروهای امدادی، جان خود را از دست دادند. در حادثه دوم کارگر شاغل در یک واحد دامداری در شهرستان بوئین‌زهرا در استان قزوین بر اثر برق‌گرفتگی جان خود را از دست داد. این کارگر ۴۵ سال سن داشت و قبل از انتقال به مرکز درمانی جان خود را از دست داد. این‌طورکه ایلتا گزارش داده، «هادی آریاوند»، کارگر واحد بهره‌برداری پالایشگاه دوازدهم پارس جنوبی، در سانحه رانندگی درگذشته است. انجمن صنفی پالایشگاه دوازدهم در پیام تسلیتی نوشته است: «هادی، با همه توان و انرژی‌اش، بدون هیچ پشتوانه‌ای، کیلومترها راه را می‌پیمود تا به خانواده‌اش کمک کند و در مسیر رسیدن به آرزوهایش قدم بردارد. او همواره با صداقت و شرافت در دل‌های کسانی که او را می‌شناختند، جای داشت.» همکاران این کارگر می‌گویند باید امنیت کارگران برای استفاده از روزهای تعطیلات فراهم باشد تا چنین حادثه‌هایی در مسیر رفاه‌یافتگی پیش نیاید. حادثه دیگر مربوط به مصدومیت چهار کارگر سیستان‌بولوچستانی در بندرعباس است. این اتفاق روز دوشنبه، زمانی رخ داد که آنها در میدان اصلی شهر بندرعباس در حال استراحت بودند که ناگهان توسط یک خودروی سواری زیرگرفته شدند. مصدومان پس از وقوع حادثه به نزدیک‌ترین مرکز درمانی انتقال پیدا کردند، اما گفته شده وضعیت جسمی یکی از کارگران وخیم است. منابع کارگری در سیستان‌بولوچستان می‌گویند نبود شغل در این استان باعث شده است بسیاری از جوانان جویای کار ناچار به شهرها و استان‌های همجوار از جمله استان هرمزگان و شهر بندرعباس مهاجرت کنند. برخی کارگران به‌دلیل نداشتن محل اقامت، شبها را در میدان‌ها و زیر سایه درختان سپری می‌کنند. در ادامه این حوادث، یک کارگر ساختمانی حدوداً ۴۰ساله در شهر کرمانشاه به‌دلیل سقوط از ارتفاع به‌شدت مصدوم شد. این کارگر از ارتفاع حدوداً شش‌متری محل گودبرداری‌شده یک ساختمان در حال ساخت در چهارراه ایشاد کرمانشاه بر زمین سقوط کرد. از قرار معلوم، مصدوم از چند ناحیه دچار جراحت شد و به‌آموران اورژانس تحویل داده شد. این موارد تنها آن دسته از حوادثی است که به رسانه‌ها راه یافته‌اند؛ بسیاری دیگر در سکوت و بیخبری رخ می‌دهند و هیچ‌گاه به چشم نمی‌آیند. حوادثی ازاین‌دست نشانهای از ضعف ساختار ایمنی محیط‌های کار، بی‌توجهی کارفرمایان به استانداردهای ایمنی، و نبود نظارت جدی نهادهای مسئول‌اند. هر بار که کارگری جانش را از دست می‌دهد، پرسش اساسی این است که چرا هنوز سازوکار مؤثری برای پیشگیری وجود ندارد.

تشنه

بحران در پایین، پویش از بالا؛ آیا «چشم‌انداز صفر حادثه کار» راهگشا خواهد بود؟

غیاب کارگران در پویشی برای آنها

آمار رسمی منتشرشده از سوی نهادهای دولتی نشان‌دهنده ابعاد گسترده حوادث کار در ایران است. براساس اعلام مرکز پژوهش‌های مجلس، در سال‌های ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱، مجموعاً سه هزار و ۸۲۶ مورد مرگ ناشی از حوادث کار به ثبت رسیده است. در همین دوره زمانی، ۸۶ هزار و ۶۳۸ کارگر بیمه‌شده دچار حادثه شغلی شده‌اند که نام آنها در فهرست سازمان تأمین اجتماعی ثبت شده است. با وجود این ارقام، داده‌های منتشرشده از سوی سازمان پزشکی قانونی در همین بازه زمانی، ابعاد دیگری از این معضل را روشن می‌سازد. در سال ۱۴۰۱، این سازمان ۱۹۰۰ مورد فوت ناشی از حوادث کار را گزارش کرده است، درحالی‌که سازمان تأمین اجتماعی در همین سال تعداد فوتی‌های بیمه‌شده را تنها ۴۵۵ نفر اعلام کرده است. این تفاوت فاحش در آمار، به‌طور ضمنی وجود تعداد زیادی از کارگران بدون پوشش بیمه و اشتغال در بخش غیررسمی را تأیید می‌کند.

کامیار فکوری
روزنامه‌نگار

به‌تازگی پویشی به‌نام «بسیوی چشم‌انداز صفر»، با شعار «بسیوی جهانی بدون بیماری‌ها و حوادث ناشی از کار» در ایران راه‌اندازی شده است. هدف اصلی این کمپین، کاهش آمار حوادث شغلی و بیماری‌های مرتبط با محیط کار در کشور است. این پویش از ۱۶ شهریور سال جاری توسط وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، سازمان تأمین اجتماعی و مؤسسه فرهنگی رسانه‌ای آهنگ آتیه به اجرا درآمده است.

درحالی‌که پویش‌های اجتماعی اغلب تجلی حرکت‌های از پایین به بالای جامعه و بستری برای مطالبه‌گری و حق‌خواهی است، دراین‌باره شاهد پدیده‌ای متفاوت هستیم. پویش «بسیوی چشم‌انداز صفر» که با هدف کاهش حوادث کار راه‌اندازی شده است، ابتکاری از سوی مثلث نامی‌رود. این پویش‌ها وارونه عمل می‌کنند. درست است که آموزش نقش مؤثری در پیشگیری دارد، اما چند درصد از کل ماجرا را حل می‌کند؟

محسوب شود. اگر به عقب برگردیم و بخوایم علت حوادث را بررسی کنیم و مقصران را شناسایی کنیم، متوجه خواهیم شد این وضعیت ناشی از ساختارها، مناسبات و اختلافات بین دستگاه‌ها است. بنابراین، باید در سطح حاکمیت مورد بررسی قرار گیرد. لذا پیشنهاد ما باید در همین سطح باشد. راه‌حل این مسئله باید «سیاسی» و «نهادهای» باشد و تغییر مناسبات از طریق یک نهاد بالادستی امکان‌پذیر خواهد بود.

به‌گفته او، در این سطح‌بندی، به بررسی مسئولیت «وزارتخانه‌ها و نهادهای اجرایی مرتبط» می‌رسیم؛ یعنی مسئولیت بین بخشی دستگاه‌ها. سپس به سطح و نقش «شرکت‌ها» می‌پردازیم؛ اما نهایتاً یک شرکت، بلکه به شرکت‌های خصوصی و دولتی توجه داریم. پس از شرکت‌ها، به نقش «مدیریت» آنها در مورد حوادث کار باید توجه کرد؛ یعنی مدیران میانی که مسئولیت‌هایی دراین‌باره به‌عهده دارند. سپس به «کارمندان» منابع انسانی و دیگر سطوح مدیریتی می‌پردازیم و درنهایت به سطح «کارگران» می‌رسیم؛ یعنی سطح «regulatory»، «company»، «staff» و «management» و در آخر «worker».

تشکل‌های وابسته، مانع گفت‌وگوی واقعی
اسماعیلی با بیان این که اگر منظور از این پویش «گفت‌وگوی اجتماعی» باشد، باید ذی‌نفعان واقعی و مستقیم بی‌واسطه در این پویش مداخله کنند، عنوان

حادثه کار مسئله‌ای سیاسی است
«مسئله نامنی جانی طبقه کارگر در ایران به نقطه‌ای بحرانی رسیده است. انباشت کشته‌های این طبقه در حوادث کار، این موضوع را به یک مسئله سیاسی تبدیل کرده و در سطح اول، جنبه اجتماعی و فرهنگی آن تحت‌الشعاع قرار گرفته است. به‌عبارت دیگر در یک نگاه تحلیلی، نظریه‌های کلان نشان می‌دهد بحران عدم امنیت جانی کارگران، یک بحران سیاسی است و راهکار آن نیز سیاسی خواهد بود.» این را اسماعیلی، حقوقدان و پژوهشگر حوزه کار به «پیام ما» می‌گوید.

او می‌گوید: «اگر مثالی را در نظر بگیریم که نوک آن به‌سمت پایین و قاعده‌اش به‌سمت بالا قرار دارد، مرتبه اول مسئولیت‌های برای پیشگیری از حوادث ناشی از کار و بیماری‌های مرتبط با آن، در سطح حاکمیت قرار دارد. حتی در قوانین و مقررات کشور نیز این مسئولیت‌ها مشخص شده است. بنابراین، وقتی تقصیر و بالتبع مسئولیت پیشگیری به دوش حاکمیت است، رگولاتوری و ساماندهی نیز برعهده آن خواهد بود. به‌این‌ترتیب، مسئولیت جانی و اهمیت روانی طبقه کارگر باید در سطح حاکمیت مورد توجه قرار گیرد و پیشنهادات ما نیز باید در همین سطح مطرح شود.»

پیشنهاد این حقوقدان ایجاد یک آژانس ملی است که وظایفی شبه‌تفتیشی، شبه‌قضائی و شبه‌اجرایی داشته باشد: «ریاست‌جمهوری باید از اختیارات خود استفاده کند تا تعارضات موجود را رفع کند؛ این اقدام می‌تواند به‌عنوان نقشی از حاکمیت و رگولاتوری در سطح اول

خبر

استاندار تهران از مرحله دوم «طرد» اتباع غیرمجاز خبر داد

خالی‌شدن ۳ هزار کلاس درس با خروج مهاجران

ایرانی کار نکردیم و این مسئله در دست‌و‌کار است.»
او درباره آخرین وضعیت اتباع گفت: «نیمی از اتباع خارجی کشور در استان تهران قرار دارند؛ از ابتدای امسال تاکنون یک میلیون و چهارصد هزار نفر از کشور طرد شدند و آمار اتباع طردشده در خود تهران ۴۵۰ هزار نفر است. از همین هفته مرحله دوم طرد اتباع آغاز می‌شود تا خیالمان از مسئله اتباع غیرمجاز راحت شود.»
معمتدیان در آخر عنوان کرد: «در مدارس شبانه‌روزی اقبال آسپه‌پذیر حضور دارند و باید براساس نیازها تجهیز صورت بگیرد.»
اایسنا

در کمتر از یک سال هفت پله ارتقا در شاخص پیدا کنیم، تهران در مدرسه‌سازی محروم است و امیدواریم بتوانیم تهران را از محرومیت خارج کنیم.»
استاندار تهران با اشاره به ساخت زیرساخت‌های ورزشی و تجهیز مدارس استان گفت: «در استان تهران برای یک‌هزار و ۸۰۰ کلاس درس و هر کلاس صد میلیون تومان هزینه شده است. توجه به ایزاز هوشمند، میز و صندلی و آموزش اهمیت دارد و در کنار آن باید بتوانیم در جوار صنایع، هنرستان بسازیم. باید به‌سمت مهارت‌آموزی برویم و این تکلیف قانونی است؛ ما در مهارت‌آموزی نیروهای

استاندار تهران گفت: «با خروج اتباع بیش از سه هزار کلاس درس آزاد شد و ۳۰ تا ۳۵ درصد کاهش اجاره رخ داده است؛ از هفته جاری نیز مرحله دوم طرد اتباع آغاز می‌شود تا خیالمان از مسئله اتباع غیرمجاز راحت شود.»
«محممصداق معتمدیان» با اشاره به بازگشایی مدارس عنوان کرد: «در ابتدای دولت چهاردهم جزو چهار استان پایین در کشور بودیم و امسال با افزایش سرانه روبه‌رو شدیم؛ شهرهایی مثل شیراز و شهر قدس زیر سه متر و در شرایط بسیار بد بودند، اما خوشبختانه با سیاست نهضت توسعه آموزش ریل‌گذاری خوبی انجام گرفته است. مدرسه‌سازی جزو مهمترین اولویتهای کشور است و اثرات سیاست‌های دولت در کشور را می‌بینیم. در استان تهران یک‌هزار و ۳۰۲ کلاس درس احداث شد و در کشور هفت پله ارتقا پیدا کردیم.»

او ادامه داد: «تا پایان سال بیش از ۵۰۰ کلاس درس به سرانه آموزشی اضافه می‌شود و مسئولیت‌های اجتماعی همه شرکت‌های دولتی و هلدینگ‌های وابسته به دولت در مسیر مدرسه‌سازی هزینه می‌شود؛ ۳۰ درصد از ساخت‌وسازهای مدارس توسط خیرین و بخش خصوصی صورت گرفته و اینها باعث شد

شرکت گهرپارک سیرجان
(سهامی خاص)
شماره ثبت ۵۵۰۶

آگهی مناقصه عمومی شماره ۲۲۲/۱۴۰۴/ع

شرکت گهر پارک سیرجان (سهامی خاص) در نظر دارد " انتخاب پیمانکار عملیات خرد و محوطه‌سازی در دهکده بزرگ گردشگری گهرپارک سیرجان " را از طریق برگزاری مناقصه عمومی به شرکت کنندگان واجد شرایط واگذار نماید. از این رو کلیه متقاضیان می‌توانند جهت دریافت اسناد مناقصه از طریق سایت رسمی شرکت گهرپارک به آدرس www.goharpark.ir بخش مزایده‌ها و مناقصات اقدام نمایند.

- ۱- شرکت در رد و قبول کلیه پیشنهادات بدون هرگونه مسئولیت و جبران خسارت ادعایی مختار است.
- ۲- **سپرده شرکت در مناقصه:** ۳۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ ریال (سه میلیارد ریال) به صورت چک صیادی ثبت شده بانکی در وجه شرکت گهر پارک سیرجان.
- ۳- **آخرین مهلت تسلیم پیشنهادات:** ساعت ۱۷ روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۰۵ بوده و هزینه درج آگهی بر عهده برنده مناقصه می‌باشد.
- ۴- **کلیه مشخصات لازم در اسناد مناقصه ذکر گردیده و پاکات فاقد مهر و لاک باز نمی‌شوند.**
- ۵- **محل تحویل اسناد:** سیرجان کیلومتر ۲۰ جاده محور سیرجان- شیراز، واحد حقوقی و امور قرارداد های دهکده گردشگری گهرپارک آقای شهربادی ضمناً می‌توانید جهت هماهنگی با اطلاعات بیشتر با شماره ۰۹۱۳۳۱۹۶۷۴۹۴- آقای کریمی روزانه از ساعت ۱۴ تا ۱۹ تماس حاصل فرمایید.

شرکت گهرپارک سیرجان
(سهامی خاص)
شماره ثبت ۵۵۰۶

آگهی تجدید (نوبت اول) مناقصه عمومی شماره ۲۲۱/۱۴۰۴/ع

شرکت گهر پارک سیرجان (سهامی خاص) در نظر دارد " انتخاب پیمانکار خرید متریال و اجرای نورپردازی ترن هوایی و اسکیت یو شهربازی دهکده بزرگ گردشگری گهرپارک سیرجان " را از طریق برگزاری مناقصه عمومی به شرکت کنندگان واجد شرایط واگذار نماید. از این رو کلیه متقاضیان می‌توانند جهت دریافت اسناد مناقصه از طریق سایت رسمی شرکت گهرپارک به آدرس www.goharpark.ir بخش مزایده‌ها و مناقصات اقدام نمایند.

- ۱- شرکت در رد و قبول کلیه پیشنهادات بدون هرگونه مسئولیت و جبران خسارت ادعایی مختار است.
- ۲- **سپرده شرکت در مناقصه:** ۲۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ ریال (دو میلیارد ریال) به صورت ضمانتنامه معتبربانکی در وجه شرکت گهر پارک سیرجان.
- ۳- **آخرین مهلت تسلیم پیشنهادات:** ساعت ۱۷ روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۰۵ بوده و هزینه درج آگهی بر عهده برنده مناقصه می‌باشد.
- ۴- **کلیه مشخصات لازم در اسناد مناقصه ذکر گردیده و پاکات فاقد مهر و لاک باز نمی‌شوند.**
- ۵- **محل تحویل اسناد:** سیرجان کیلومتر ۲۰ جاده محور سیرجان- شیراز، واحد حقوقی و امور قرارداد های دهکده گردشگری گهرپارک آقای شهربادی ضمناً می‌توانید جهت هماهنگی با اطلاعات بیشتر با شماره ۰۹۱۳۳۴۷۳۳۷- آقای دهبادگاری روزانه از ساعت ۱۴ تا ۱۹ تماس حاصل فرمایید.

گیلان

همکاری شرکت برق منطقه‌ای گیلان بامدیرکل دیوان محاسبات

زینب قلی‌پور - در راستای تبادل نظر و هماهنگی در امور مالی، عادل سلیمانی با امید نبی‌زاده حقیقی نشست مشترکی برگزار کردند. عادل سلیمانی مدیرعامل شرکت برق منطقه‌ای گیلان ضمن قدردانی از تعامل و همکاری سازنده دیوان محاسبات، گفت: تمامی امورات و فعالیت‌های شرکت بر اساس شفافیت و انضباط مالی برنامه‌ریزی شده و اصل مهم اجرای دقیق قوانین و مقررات مالی به نحو احسن در تمامی پروژه‌ها و اقدامات شرکت رعایت و پیاده‌سازی می‌شود.

سلیمانی تعامل و همکاری با دستگاه‌های اجرایی را در پیشبرد سریع پروژه‌ها حیاتی و ضروری قلمداد کرد و افزود: باور داریم که بدون همراهی و همدلی نمی‌توان اقدامی بنیادی و سازنده انجام داد به همین منظور این نشست برگزار شد تا با رایزنی بتوانیم شاهد هم‌افزایی بیشتر باشیم.

مدیرکل دیوان محاسبات در این دیدار گفت: تقویت همکاری‌های دوجانبه در تسریع پروژه‌های کلان و حیاتی بسیار مهم و اساسی است و این نهاد نظارتی آمادگی هرگونه همکاری در فرایندهای اجرایی را دارد تا بتوانیم توسعه بیشتر استان را رقم بزنیم.

ایزد

برنامه‌های هفته دفاع مقدس در استان یزد اعلام شد

صادق‌مقدم - فرمانده سپاه الغدیر گفت: به مناسبت هفته دفاع مقدس برنامه‌های متنوعی در سطح استان یزد برگزار می‌شود. سردار حسین زارع کمالی در نشست با اصحاب رسانه افزود: ویژه‌برنامه محلات اسلامی با عنوان تمدن اسلامی - بنیان اقتدار به مدت ۱۰ شب و نیز آئین شعرخوانی خروش مقاومت همراه با تجلیل از آثار برتر برگزار می‌شود. او ناوختن زنگ مهر و مقاومت هم‌زمان با بازگشایی مدارس، همچنین نمایشگاه بزرگ اقتصاد مقاومتی، فرهنگی و اجتماعی، یادواره شهدای جهاد خدمت و همایش پروانه‌های بی‌نشان را از دیگر برنامه‌های این هفته ذکر کرد. سردار زارع کمالی سپس به افتتاح پروژه‌های عمرانی و خدمت‌رسانی بسیج شامل کلتگ‌زنی ساخت مدارس سنگی، تعدادی حوزه و پایگاه بسیج، افتتاح نیروگاه‌های خورشیدی ۵ کیلو وات خانگی و تحویل منازل مسکونی محرومین پرداخت و ادامه داد: در هفته دفاع مقدس امسال عطرآفرینی مزار مطهر شهدا، اختتامیه سومین جشنواره سرود فجر بسیج، رزمایش‌های رهروان شهدا، همایش پیشکسوتان شهادت و جشن بزرگ ایران ای سرای امید نیز برگزار می‌شود.

بازدید مسئولان از موزه دفاع مقدس کهگیلویه و بویراحمد

کهگیلویه و بویراحمد، ذوالفقاری - سرهنگ پاسدار «مسلمان خواست خدایی» مدیرکل حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس و مقاومت استان کهگیلویه و بویراحمد، حجت‌الاسلاموالمسلمین «حسین درخششی» مسئول نمایندگی ولی‌فقیه در سپاه فتح استان کهگیلویه و بویراحمد و «حجت‌الاسلاموالمسلمین «سید جواد خاضع» رئیس شورای هماهنگی تبلیغات اسلامی استان کهگیلویه و بویراحمد از موزه دفاع مقدس و مقاومت استان بازدید کردند.

حجت‌الاسلاموالمسلمین «حسین درخششی» مسئول نمایندگی ولی‌فقیه در سپاه فتح استان کهگیلویه و بویراحمد در این بازدید با بیان اینکه نسل جوان و نوجوان موتور محرکه و تأثیرگذارترین قشر هر جامعه است، اظهار داشت: نسل جوان که هشت سال دفاع مقدس را ندیده‌اند، با دیدن آثار شهدا، وصیت‌نامه‌ها، بازسازی عملیات‌ها و بقایای تجهیزات جنگی مانند تانک‌ها و هواپیمای‌ها، می‌توانند به‌صورت ملموس با مفاهیم دفاع مقدس آشنا شوند.

درخشش شرکت آب‌وفاضلاب استان اصفهان در بیست و هشتمین جشنواره شهید رجایی

یهمن توکل‌فرد - شرکت آب‌وفاضلاب استان اصفهان به‌عنوان دستگاه برتر در بخش زیربنایی و زیرساخت در بیست و هشتمین جشنواره شهید رجایی شناخته شد. در این جشنواره که با حضور رئیس مرکز ابرئانی‌خارج از کشور، استاندار اصفهان، برخی از نمایندگان اصفهان در مجلس شورای اسلامی و مسئولان استانی در سالن اجلاس اصفهان برگزار شد، ناصر اکبری، مدیرعامل آفای استان لوح تقدیر و یادبود این جشنواره را از دستان مهدی جمالی‌نژاد استاندار اصفهان دریافت کرد. در لوح تقدیر استاندار اصفهان آمده است: " تقدیر از زحمات خدمتگزاران صادق نظام، در حقیقت تکریم همان روحیه جهاد، ایثار و اخلاص است که شهدا در میدان نبرد به منصف ظهور رساندند؛ بدین‌وسیله از تلاش‌های ارزنده جنابعالی و همکاران محترم در دستیابی به اهداف شاخص‌های عمومی و کسب عنوان دستگاه برگزیده در بیست و هشتمین جشنواره

البرز

تهدید خاموش بر سر سفره مردم

لزوم ورود دادستانی به آبیاری اراضی کشاورزی با فاضلاب

حفاظت محیط‌زیست و سازمان دامپزشکی موظف‌اند موارد تهدید کننده بهداشت عمومی را شناسایی کرده و موضوع را به مراجع ذی‌صلاح کشاورزی گفت: قانون‌گذار با درک حساسیت موضوع، در ماده ۶۸۸ قانون مجازات اسلامی (بخش تعزیرات)، این اقدام را صراحتاً ممنوع کرده و از مصداق «تهدید علیه بهداشت عمومی» دانسته است. بر اساس همین ماده، مرتکبان در صورت نبود مجازات شدیدتر، به حبس تا یک سال محکوم خواهند شد؛ حکمی که نشان می‌دهد قانون، حفاظت از سلامت جامعه را فراتر از یک اختلاف شخصی دیده و آن را در شمار جرایم عمومی قرار داده است.

دامهر افزود: طبق تصریح‌های این ماده، دستگاهایی همچون وزارت بهداشت، سازمان

پیام ایران

۷

اهمدان

همدان میزبان اجلاس شهرداران کلان‌شهرهای ایران

پرویزی سالار - شهردار همدان از میزبانی این شهر برای برگزاری اجلاس شهرداران کلان‌شهرهای ایران خبر داد و گفت:بازودی همدان میزبان یکی از مهم‌ترین رویدادهای ملی در حوزه مدیریت شهری است. سید مسعود حسینی افزود: این اجلاس فرصتی ارزشمند است تا شهرداران کلان‌شهرهای کشور ضمن تبادل تجربیات و تبادل افکار و دیدگاه‌ها، راهکارهای نوین در حوزه‌های حمل‌ونقل، خدمات شهری، گردشگری و توسعه پایدار را بررسی کنند.او با اشاره به جایگاه تاریخی همدان اظهار داشت: همدان یکی از کهن‌ترین شهرهای جهان است که با پیشینه هگمتانه، در طول تاریخ همواره برقرار بوده و شهرنشینی مستمر در آن ادامه داشته است. شهردار همدان یادآور شد: ثبت جهانی هگمتانه نیز مهر تاییدی بر اهمیت تاریخی و تمدنی این شهر است و همدان را به میزبان شایسته‌ای برای چنین اجلاس‌هایی تبدیل کرده است. او افزود: این اجلاس علاوه بر معرفی ظرفیت‌های فرهنگی، اجتماعی و گردشگری همدان، می‌تواند زمینه‌ساز جذب سرمایه‌گذاری‌های جدید، تقویت همکاری‌های مشترک میان شهرداران و ارائه راهکارهای تازه برای ارتقای کیفیت زندگی شهروندان باشد. حسینی تصریح کرد: البته ثمرات برگزاری این برنامه تنها محدود به همدان نخواهد بود، بلکه می‌تواند به ارتقای سطح مدیریت شهری در همه کلان‌شهرهای کشور کمک کند.

خوزستان

مدیرکل راه و شهرسازی خوزستان خبر داد

هدف‌گذاری برای واگذاری ۵ هزار قطعه زمین

عمادی افزود: در برخی از شهرها که در زمینه تخصیص زمین به طرح جوانی و نهضت ملی مسکن با سختی مواجه شده‌ایم، کارگروه تخصصی با حضور برخی از دستگاه‌ها از جمله راه و شهرسازی، جهاد کشاورزی، بنیاد مسکن و فرمانداران تشکیل شده است که استاندارد نیز به‌صورت مستقیم موضوع را رصد می‌کند.

مدیرکل راه و شهرسازی خوزستان ادامه داد: قرار بر این شد که کنار هم بنشینیم و مشکل شهرستان‌هایی که محدودیت در خصوص اراضی کشاورزی و حریم شهری وجود دارد را را با همکاری و مساعدت هم حل‌وفصل کنیم. او خصوص برنامه اصلی اداره کل راه و شهرسازی در ماه‌های آینده گفت: تمام تلاشمان این است که ان‌شاءالله با تمام قوا در دوماهه آتی سال جاری ۵ هزار قطعه زمین به متقاضیان جوانی جمعیت در سطح استان تخصیص دهیم.

عمادی در خصوص تسهیلات بانکی طرح نهضت ملی مسکن در استان بیان کرد: در زمینه تسهیلات مسکن به الحمدلله رشد خیلی خوبی را در یک ماه اخیر با پیگیری شورای مسکن و بانک‌های عامل داشته‌ایم و دستور کار اصلی شورای مسکن بحث دارند در ارتباط با صدور پروانه ساختمانی وارد جهش خوبی شویم.

حرکت به سوی توسعه پایدار با تکمیل زیرساخت‌های شهرک‌های صنعتی جهرم

ناصری، فارس - مدیرعامل شرکت شهرک‌های صنعتی فارس در جریان بازدید میدانی از شهرک صنعتی جهرم و ناحیه صنعتی کوثر، ضمن گفت‌وگو با صنعتگران و فعالان اقتصادی، مسائل، مشکلات و طرح‌های توسعه‌ای این واحدها را مورد بررسی قرار داد.

عباس برنهاد در این بازدید با اشاره به ظرفیت‌های شهرستان گفت: شهرستان جهرم دارای دو مجموعه صنعتی فعال شامل شهرک صنعتی جهرم با مساحت ۳۹ هکتار و ناحیه صنعتی کوثر با ۶۷ هکتار مساحت است که تاکنون در آنها ۸۴ قرارداد سرمایه‌گذاری منعقد شده و برای ۸۵۰ نفر اشتغال ایجاد شده است.

او در بازدید از تصفیه‌خانه فاضلاب شهرک صنعتی جهرم، بر ضرورت تلاش شرکت خدماتی به منظور استفاده بهینه از تصفیه‌خانه تأکید کرد و افزود: اجرای بهینه فرآیندهای تصفیه و استفاده از پساب خروجی در فضای سبز شهرک، علاوه بر کاهش مصرف آب، نقش مهمی در حفظ پایدار محیط‌زیست دارد.

برنهاد همچنین با بیان اینکه تخصیص آب پایدار برای صنایع غذایی و تبدیلی شهرستان ضروری است، گفت: تأمین آب از سد

خبر

پتروشیمی شازند واحد نمونه صنعتی استان مرکزی شد درخشش ستاره شاراک در آسمان صنعت استان

مرکزی، آزاده فراهانی - در همایشی با حضور معاون وزیر صمت، پتروشیمی شازند به‌عنوان واحد نمونه صنعتی استان مرکزی در سال ۱۴۰۴ معرفی شد.

به گزارش پیام ما به نقل از روابط‌عمومی و امور بین‌الملل، در مراسمی با حضور جمعی از مسئولین کشوری و استانی، از واحدهای نمونه صنعتی و معدنی استان مرکزی تقدیر شد.

در این مراسم که سید حامد عاملی معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت، مهدی زندیه وکیلی استاندار مرکزی، تعدادی از نمایندگان مجلس و مسئولین استانی حضور داشتند، شرکت پتروشیمی شازند به‌عنوان واحد نمونه صنعتی استان مرکزی در سال ۱۴۰۴ معرفی شد و لوح تقدیر و تندیس این رویداد به مهندس حسین عسگری معاون تولید و رئیس مجتمع به نمایندگی از مهندس عباس کریمی مدیرعامل و عضو هیئت‌مدیره اهدا شد.

پتروشیمی شازند با برنامه‌ریزی دقیق و افزایش بهره‌وری، در پنج‌ماهه نخست اسسال با ثبت فروش ۱۵۰ هزار میلیارد ریال و رشد ۵ درصدی نسبت به مدت مشابه سال گذشته، جایگاه خود را در میان صنایع پیشرو استان و کشور تثبیت کرده است.

در جلسه کمیته مقاومت‌سازی گاز گلستان مطرح شد مقاوم‌سازی شبکه توزیع وساختمان‌ها در برابر مخاطرات احتمالی

گلستان، حبیبیه مومنی - با هدف افزایش تاب‌آوری و پایداری تاسیسات گاز تشکیل شد، جلسه کمیته مقاوم‌سازی گاز گلستان با حضور مدیرعامل و اعضاء کمیته جلسه کمیته مقاوم‌سازی با حضور ابوالفضل نرسی مدیرعامل گاز گلستان و اعضای کمیته در محل سالن جلسات شرکت تشکیل شد.

به گزارش روابط‌عمومی، در ابتدای جلسه محمدرضا قنبریان مدیر مهندسی و اجرای طرح‌های گاز گلستان گزارشی از روند فعالیت‌ها و تصمیمات منته‌خه کمیته در سنوات گذشته، ارائه کرد.

در ادامه نیز دبیر جلسه از اهمیت سیاست‌گذاری و ترسیم نقشه راه کمیته با هدف افزایش میزان تاب‌آوری و پایداری تاسیسات و ساختمان‌ها مطالبی را مطرح و با دعوت از مشاور، گزارش ارزیابی آسیب‌پذیری لرزه‌ای شبکه توزیع گازرسانی استان گلستان مورد بحث و بررسی قرار گرفت.

اختصاص ۷۷۶ هزار مربع از موقوفات قم برای خدمات عمومی

قم، ثریا زنگنه - رئیس اداره حقوقی و ثبتی اوقاف استان قم گفت: ۷۷۶ هزار متر مربع از موقوفات قم در اختیار بخش‌های آموزشی، درمانی و خدماتی قرار دارد.

به گزارش روابط‌عمومی اداره کل اوقاف و امور خیریه استان قم، سید سجاد موسوی قیداری با بیان اینکه این اقدام در راستای عمل به نیات واقفین و ارائه خدمات عمومی انجام شده است اظهار کرد: جزئیات این واگذاری‌ها به شرح زیر است: مدارس، آموزش‌وپرورش و دانشگاه‌ها؛ بیشترین میزان اراضی وقفی با ۱۲۳ مورد به مساحت ۶۰۱،۱۰۸ مترمربع در اختیار بخش آموزشی استان قرار گرفته است. ادارات و سازمان‌های دولتی: ۸۷ مورد از این اراضی با متراژ ۱۳۹،۶۸۷ مترمربع به ادارات و دستگاه‌های اجرایی واگذار شده است. بهداشت و درمان: ۲۳ رقیه از زمین‌های وقفی به مساحت ۴۳،۳۷۸ مترمربع در اختیار بیمارستان‌ها و درمانگاه‌های استان قرار دارد. فضای سبز: همچنین، ۲ مورد از اراضی وقفی به متراژ ۲۱،۵۶ متر مربع برای توسعه فضای سبزشهری اختصاص یافته است. موسوی قیداری تأکید کرد، مدیریت صحیح اراضی وقفی، به افزایش کارایی این موقوفات و خدمت‌رسانی بهتره مردم منجر می‌شود. گفتنی است این آمار و اطلاعات نشان می‌دهند اراضی وقفی نقش مهمی در تأمین زیرساخت‌های عمومی و اجتماعی استان قم ایفا می‌کنند.

موسیقی |

مدیر مجموعه فرهنگی برج آزادی:
برج آزادی بر اجرای موسیقی ایرانی تأکید ندارد

مدیر مجموعه فرهنگی-هنری برج آزادی گفت: مجموعه ما اصراً ندارد که صرفاً موسیقی ایرانی اجرا شود. «سیدمحسن حسینی» در این‌باره توضیح داد: نگاه ما بیش از هر چیز بر حمایت از موسیقی فاخر متمرکز است. موسیقی فاخر می‌تواند شامل موسیقی پاپ، موسیقی اصیل ایرانی یا حتی موسیقی تلفیقی باشد. از تمامی ژانرهای موسیقی که استاندارد حرفه‌ای و کیفیت بالا داشته باشند، استقبال می‌کنیم. هدف ما ارائه برنامه‌ها و اجراهای درجه یک و حرفه‌ای است. انجمن موسیقی ایران

حاشیه |

شکست چت جی‌پی‌تی از خبرنگاران

انجمن پیشبرد علوم آمریکا پس از آزمایش یک‌ساله، اعلام کرد چت‌جی‌پی‌تی نتوانست در نگارش اخبار علمی پیچیده با خبرنگاران انسانی رقابت کند. این هوش مصنوعی در تبدیل تحقیقات دشوار به متن‌های قابل‌فهم ضعف داشت و اغلب اطلاعات حیاتی را حذف یا اغراق می‌کرد. پژوهشگران دریافتند استفاده از چت‌جی‌پی‌تی در خبرنگاری علمی، بیشتر وقت‌گیر است و دقت لازم را ندارد. به گفته آنها، هنر واقعی نگارش علمی همچنان در دست انسان‌ها باقی مانده است. ایلسا

منبع: ایمن

نخلستان‌های غزاویه در نزدیکی اهواز هرساله با برداشت خرما، رونق تازه‌ای به کشاورزی خوزستان می‌بخشند. خرما برای این روستا جایگاهی ویژه در اقتصاد کشاورزی دارد.

عکس نوشت

کشیده می‌شوند؛ زیرا قیمت بالا و قابلیت نمایش عمومی، بهترین ابزار برای بهره‌کشیدن ثروت است. حضور در ردیف اول یک کنسرت گران‌قیمت، خرید یک اثر هنری با قیمت نجومی در یک حراجی، یا برگزاری مهمانی‌های مجلل، همگی کنش‌هایی است که هدفشان نه لذت هنری، بلکه نمایش قدرت اقتصادی است.

پدیده «ادابی بودن»

پدیده «ادابی بودن» دقیقاً در نقطه تلاقی و تعارض این دو گروه اجتماعی متولد می‌شود؛ جایی که میدان فرهنگ نمایشی شده و در فرهنگ عامه به ادابی بودن ترجمه می‌شود. از یک سو، طبقه متوسط نجات‌یافته مصرف فرهنگی را یک کنش دفاعی برای حفظ هویت و «عادت‌واره» اصیل خود می‌داند؛ انتخاب‌های آنها -مانند رفتن به یک تئاتر تجربی یا یک گالری مستقل- تلاشی است برای نمایش «ذوق» و سرمایه فرهنگی‌ای که با پول قابل خریدن نیست و نیازمند سال‌ها زینت در یک جهان فرهنگی خاص است. از سوی دیگر، نوکیشان با آنکه به سرمایه اقتصادی هنگفت خود، به مصرف فرهنگی به‌مثابه ابزاری برای خریدن سریع مشروعیت و احترام می‌نگرند. آنها گران‌ترین بلیت کنسرت را می‌خرند و پرزرق‌وبرق‌ترین آثار هنری را به دیوار می‌آویزند تا ثروت خود را به رخ بکشند. همین‌جاست که طبقه متوسط نجات‌یافته، این مصرف نمایشی را فاقد اصالت و صرفاً یک «ادا» برای پنهان کردن کمبود دانش فرهنگی تشخیص می‌دهد و با برچسب «ادابی بودن»، تلاش نوکیشان برای ورود به حلقه نخیشان فرهنگی را به سخره می‌گیرد و بی‌اعتبار می‌کند.

نبرد بر سر منزلت

تجربه فقر و نابرابری در ایران دهه ۹۰، از یک بحران صرفاً اقتصادی فراتر رفته و به میدانی برای یک نبرد منزلتی در عرصه فرهنگ و مصرف تبدیل شده است. در شرایطی که مسیرهای سنتی کسب احترام و موفقیت -مانند پیشرفت شغلی و انباشت سرمایه- مسدود شده، کنش‌های فرهنگی به زبان اصلی برای بیان جایگاه اجتماعی بدل گشته‌اند. «طبقه متوسط نجات‌یافته» با مصرف فرهنگی متمایز تلاش می‌کند هویت در حال فرسایش خود را بازسازی کند. درحالی‌که «نوکیشان» با مصرف منظرانه می‌کوشند ثروت خود را به مشروعیت اجتماعی تبدیل کنند. این تقابل، فرهنگ را از یک فضای معنابخش به صحنه رقابتی اضطراب‌آلود بدل کرده است؛ جایی که هر انتخاب، از فئجان قهوه تا بلیت تئاتر، به ابزاری برای جنگیدن بر سر جایگاه و تثبیت هویت در جامعه‌ای بی‌ثبات تبدیل می‌شود.

معمای مصرف در بحران

در نتیجه، فقر و بحران اقتصادی در ایران صرفاً به کاهش رفاه عمومی منجر نشد، بلکه با ایجاد یک بازاریابی طبقاتی عمیق، منطق مصرف را نیز درگون کرد. این تحول، گروهی نوکیس را به ثروت‌های ناگهانی رساند و به آنها امکان فراغت بخشید، درحالی‌که طبقه متوسط سنتی را از جایگاه اقتصادی پیشین خود ساقط کرد. سرریز شدن سرمایه از این دو گروه جدید، به دو شکل متفاوت، به بزرگ شدن صنعت فرهنگ در ایران انجامید. رونق صنعت فرهنگ در دوران بحران، نه نشانه سلامت اقتصادی، بلکه محصول مستقیم این شکاف طبقاتی و تلاقی دو منطق مصرف کاملاً متفاوت بود؛ یکی برای نمایش قدرت و دیگری برای مدیریت انتظار.

هزینه‌های ضروری زندگی، به‌ویژه مسکن و خوراک، آن‌چنان سر به فلک کشید که دیگر فضایی برای مخارج غیرضروری باقی نگذاشت. «کار کردن» به‌عنوان ابزار اصلی تحرک اجتماعی برای این طبقه، بی‌معنا شد؛ چراکه رشد دستمزدها هرگز به گرد پای تورم نمی‌رسید. در نتیجه، بخش بزرگی از این طبقه که هسته اصلی جامعه مدنی و کار فرهنگی بود، عملاً از بازی اخراج شد و دیگر موتور اصلی مصرف فرهنگی نبود.

بازبازگشت جدید در صحنه

اما این بحران برای همه یکسان نبود. در این وضعیت، دو گروه جدید به بازبازگشت اصلی میدان اقتصاد و فرهنگ تبدیل شدند. یک گروه «طبقه متوسط نجات‌یافته» بودند که با وجود کوچک شدن و فقیرتر شدن طبقه متوسط سنتی، بخش‌هایی از آن همچنان با چنگ و دندان و با «سرخ کردن صورت با سیلی»، برای حفظ جایگاه فرهنگی و نمادین خود در جامعه مدنی تلاش می‌کنند. گروه دیگر «نوکیشان» بودند؛ گروهی که از طریق دسترسی به رانت، فرصت‌های سوداگرانه و اقتصاد غیرشفاف، در دل همین رکود به ثروت‌های ناگهانی و هنگفت دست یافتند. این دو گروه، با انگیزه‌ها و اضطراب‌های متفاوت، بازار جدید مصرف فرهنگی را شکل دادند؛ بازاری که بیش از آنکه با هنر و اندیشه سروکار داشته باشد، با «منزلت» و «نمایش» گره خورده است.

استراتژی‌های مصرف

«وقت‌گذرانی» که «کریگ جفری» در تحلیل جوانان نیکار و تحصیلکرده هندی به‌کار برد، به‌طرز شگفت‌آوری می‌تواند وضعیت بخش بزرگی از طبقه متوسط ایران را توصیف کند.

این گروه با بن‌بست ساختاری [V] و مجموعه‌ای از وعده‌های محقق نشده رویبروست. دهها به او گفته شده بود مسیر پیشرفت از دروازه تحصیلات و تخصص می‌گذرد و به جایگاهی امن و پایتخت ختم می‌شود. اما امروز، با تخریب کامل رابطه میان کار، تخصص و تحرک اجتماعی، رؤیای خرید خانه، خودرو یا حتی تشکیل یک خانواده باثبات، برای بسیاری به امری دست‌نیافتنی تبدیل شده است.

در این وضعیت تعلیق و ناامیدی، «وقت‌گذرانی» به یک استراتژی بقای روانی و اجتماعی بدل می‌شود. مصرف تفریحی و فرهنگی، دقیقاً همان فضایی است که این «وقت‌گذرانی» در آن معنا پیدا می‌کند. درآمد این طبقه در یک برزخ معلق است؛ نه آنقدر زیاد است که بتوان با آن آینده‌ای را ساخت و سرمایه‌ای اندوخت و نه آنقدر کم که نتوان لذت‌های کوچک و آتی را تجربه کرد. یک فئجان قهوه خوب در کافه‌های شیک، یک بلیت کنسرت برای فرار از روزمرگی، یا یک سفر کوتاه، همگی کنش‌هایی برای پر کردن خلأ ناشی از آینده‌ای مسدود شده هستند. این نوع مصرف صرفاً یک تفریح نیست؛ بلکه تلاشی است برای جبران ناکامی‌ها، معنادار کردن یک «ناتوانی» بی‌پایان برای آینده‌ای که شاید هرگز فرا نرسد و بازپس‌گیری حقایق از حس زندگی و تعلق طبقاتی در زمان حال.

در سوی دیگر، نوکیشان با چالشی معکوس رویبرو بودند؛ وفور سرمایه اقتصادی و کمبود شدید سرمایه فرهنگی. برای آنها، مصرف فرهنگی یک استراتژی تهاجمی برای تبدیل پول به احترام و منزلت است. رفتار این گروه را می‌توان با مفهوم «مصرف منظرانه» جامعه‌شناس آمریکایی، «تورستین وبلن»، توضیح داد. آنها به‌سمت گران‌ترین و پرمایه‌ترین اشکال مصرف

معمای مصرف لاکچری در دوران رکود چیست؟

جیب‌های خالی، کافه‌های پُر

درحالی‌که اقتصاد ایران در رکود عمیق فرو رفته، صف‌های طولانی مقابل کافه‌ها و بلیت‌های چندمیلیونی کنسرت‌ها خبر از پدیده‌ای عجیب می‌دهند؛ مصرفی لاکچری که نه نشانه بهبود اقتصادی، بلکه نمود بازاریابی طبقاتی و رقابت جدید برای کسب منزلت اجتماعی در دل رکود است. این گزارش بررسی می‌کند که در این معمای پیچیده، مصرف فرهنگی به صحنه‌ای بدل شده که در آن، جیب‌های خالی و افزایش مصارف فرهنگی، دو روی یک سکه‌اند.

پارسا حبیبی‌فرد | دانشجوی کارشناسی ارشد جامعه‌شناسی دانشگاه تهران |

صف‌های طولانی مقابل یک کافه گران‌قیمت در شمال شهر، بلیت‌های چندمیلیونی کنسرتی که در چند دقیقه تمام می‌شود و سال‌های تئاتری که با وجود قیمت‌های نجومی، مملو از تماشاگر است. این تصاویر روزمره زندگی در شهرهای بزرگ ایران است. اما یک معمای بزرگ در پس این صحنه‌ها پنهان شده؛ چطور در همان دهه‌ای که اقتصاددانان آن را «دهه ازدست‌رفته» می‌نامند و میلیون‌ها نفر به زیر خط فقر سقوط می‌کنند، چنین بازاری برای مصرف فرهنگی و تفریحی شکل گرفته است؟ آیا مردم ثروتمندتر شده‌اند یا قواعد بازی به‌کلی تغییر کرده؟

پاسخ ساده‌انگاره این است که فقر و مصرف رابطه‌ای مستقیم دارند؛ وقتی مردم فقیرتر می‌شوند، کمتر خرج می‌کنند. اما واقعیت پیچیده‌تر است. برای فهم این پارادوکس، باید از آمارهای کلان اقتصادی فراتر رویم و نقشه طبقاتی جامعه ایران را دوباره ترسیم کنیم. بحران اقتصادی دهه ۹۰، همه را به یک اندازه زخمی نکرد؛

درحالی‌که گروهی بزرگ را به حاشیه می‌راند، برای گروهی دیگر فرصت‌های جدیدی آفرید. رونق مصرف فرهنگی که امروز می‌بینیم، نه نشانه رفاه عمومی که نشانه همین بازاریابی طبقاتی و نبرد خاموش بر سر «منزلت» است. **دوران طلایی طبقه متوسط** برای فهم تغییرات امروز باید به یاد آوریم که دیروز چگونه بود. در گذشته، موتور اصلی مصرف توده‌ای و فرهنگی در ایران، طبقه متوسط سنتی بود؛ گروهی که هویتش با تحصیلات، تخصص، مهارت و جایگاه حرفه‌ای تعریف می‌شد. این طبقه «بیکه‌سفید» که به مشارکت در جامعه مدنی و مسائل اجتماعی علاقه داشت، پس از پایان جنگ ایران و عراق تا اوایل دهه ۹۰، یک دوره رشد چشمگیر را تجربه کرد. آمارهای اقتصادی این تصویر را تأیید می‌کنند. پژوهش‌های اقتصاددانانی چون «جواد صالحی

اخراج طبقه متوسط با بازی

اما از ابتدای دهه ۹۰ یک زلزله اقتصادی همه‌چیز را تغییر داد. تحریم‌های فلج‌کننده، تورم افسارگسیخته و جهش‌های ارزی، طبقه متوسط سنتی را به‌شدت آسیب‌پذیر کرد. مقاله «محمدرضا فرزنگان» به‌خوبی نشان می‌دهد چگونه تحریم‌ها باعث شدند طبقه متوسط ایران سالانه ۱۲ تا ۱۷ درصد کوچک‌تر از آن شود که می‌توانست باشد.